

Lovforslag nr. L 20. Fremsat den 3. oktober 2001 af skatteministeren (Frode Sørensen)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skattelove

(Investeringsforeninger med få medlemmer, kurssikringskontrakter ved ejerskifte og fristforlængelse ved aktieombytning)

§ 1

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 299 af 27. april 2000, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 339 af 16. maj 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. En investeringsforening omfattes kun af stk. 1, nr. 6, såfremt den har mindst 8 medlemmer, medmindre der sker en effektiv markedsføring over for offentligheden eller større dele heraf med henblik på at bringe antallet af medlemmer op. Koncernforbundne medlemmer, jf. kursgevinstlovens § 4, regnes i denne sammenhæng for et medlem.

Stk. 8. En investeringsforening med mindre end 8 medlemmer, der ikke opfylder kravene i stk. 7, omfattes dog af stk. 1, nr. 6, såfremt investeringsbeviserne i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom lyder på navn, og såfremt der i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom alene optages medlemmer, der er juridiske personer, og hvor ingen deltagere i de juridiske personer beskattes direkte af fortjeneste på investeringsforeningsbeviset eller af udlodning fra investeringsforeningen efter reglerne for fysiske personer. Udloddende eller kontoførende investeringsforeninger må ikke kunne optages som medlemmer. I en udloddende forening, der omfattes af aktieavancebeskatningslovens § 2 d, må ikke kunne optages medlemmer, der er omfattet af selskabsskattelovens

§ 1 eller 2 eller af fondsbeskatningslovens § 1, medmindre de samtidig er beskattet efter pensionsafkastbeskatningsloven, eller beskattes af fortjeneste og tab på fordringer og gæld i både danske kroner og fremmed valuta efter kursgevinstlovens § 33, stk. 1, (lagerprincippet).«.

2. I § 13 indsættes som stk. 14:

»Stk. 14. Ved opgørelsen i henhold til stk. 8–13 behandles aktieavancer, der oppebæres gennem en kontoførende investeringsforening, ligesom aktieavancer, der oppebæres direkte.«.

§ 2

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (Ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 16 august 2000, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 483 af 7. juni 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1 og to steder i stk. 4, ændres »den skattepligtige indkomst« til : »den skatte- eller udlodningspligtige indkomst«.

2. I § 16 A indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. Til udbytte medregnes udbytteskat, der modtages fra udlandet, Færøerne eller Grønland vedrørende aktier, der tilhører et selskab eller en investeringsforening, bortset fra en kontoførende investeringsforening, og som ikke tilfalder selskabet eller investeringsforeningen.«.

3. I § 16 C, stk. 2, indsættes som 2. pkt.: «Ved ophør af foreningens skattemæssige status som udloddende forening opgøres minimumsudlod-

ningen for tiden fra indkomstårets begyndelse indtil ophørstidspunktet.«

4. § 16 C, stk. 3, nr. 1, affattes således:

»1) Renter og løbende ydelser, begge fordelt over den periode, som indtægten vedrører, samt vederlag for udlån af værdipapirer.«

5. § 16 C, stk. 3, nr. 2, affattes således:

»2) Indtjente udbytter efter § 16 A fratrukket indeholdt udbytteskat og tillagt tilbagebetalt udbytteskat og afståelsessummer efter § 16 B samt låntagers betaling til långiver af dennes manglende udbytte ved aktieudlån, i det omfang de nævnte indtægter ikke er omfattet af nr. 9.«

6. I § 16 C, stk. 3, nr. 4, indsættes efter »jf. § 14«: »og gevinst på gæld omfattet af kursgevinstlovens § 6«.

7. § 16 C, stk. 3, nr. 9, affattes således:

»9) Indtjente udbytter efter § 16 A fratrukket indeholdt udbytteskat og tillagt tilbagebetalt udbytteskat og afståelsessummer efter § 16 B, samt låntagers betaling til långiver af dennes manglende udbytte ved aktieudlån i det omfang, hvori de nævnte indtægter ville være omfattet af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 1, 2, 5 eller 6 for skattepligtige personer.«

8. § 16 C, stk. 4, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»I det samlede nettobeløb efter stk. 3, nr. 1-8, fradrages tab på fordringer i fremmed valuta som omhandlet i kursgevinstlovens § 16, medmindre der er tale om en fordring på et koncernforbundet selskab som omfattet af kursgevinstlovens § 4. Endvidere fradrages tab ved afståelse af beviser for indskud i investeringsforeninger, som for skattepligtige omfattet af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, er fradragsberettiget efter aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 4.«.

9. § 16 C, stk. 5, 2. pkt., affattes således:

»Fradraget efter 1. pkt. fordeles forholdsmsæsig mellem positive nettobeløb opgjort efter

- 1) stk. 3, nr. 1-8, nedsat efter stk. 4, 1. og 2. pkt.,
- 2) stk. 3, nr. 9, nedsat efter stk. 4, 3. pkt., og
- 3) stk. 3, nr. 10, nedsat efter stk. 4, 4. pkt.«.

10. I § 16 C, stk. 7, 3. pkt., ændres »§ 2 d, stk. 3« til: »§ 2 d, stk. 4«.

11. I § 16 C, stk. 8, indsættes som 3. og 4. pkt.: »Forøgelse af tab sker dog ikke, såfremt foreningen er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 8, og har mindre end 8 medlemmer på tidspunktet, hvor tabet opstår. Koncernforbundne medlemmer, jf. kursgevinstlovens § 4, regnes i denne sammenhæng for et medlem.«.

§ 3

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (Aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 10. september 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 d, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 2 a og konvertible obligationer og retten til at tegne sådanne« til: »§ 2 a, konvertible obligationer og retten til at tegne sådanne eller investeringsforeningsbeviser som nævnt i 1. pkt.«.

2. I § 2 d, stk. 3, 1. pkt., ændres »dog ikke konvertible obligationer og retten til at tegne sådanne« til: »for investeringsforeninger omfattet af selskabsskattelovens stk. 1, nr. 8, dog ikke fordringer på koncernforbundne selskaber, som omfattes af kursgevinstlovens § 4.«.

3. § 2 d, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Fortjeneste og tab efter stk. 1 - 4 opgøres efter reglerne i § 6. Såfremt indehaveren af investeringsforeningsbeviset anvender lagerprincippet ved opgørelse af gevinst og tab på fordringer og gæld i enten danske kroner eller fremmed valuta, opgøres fortjeneste og tab efter stk. 1 - 4 ligeledes efter lagerprincippet som nævnt i § 3, stk. 4.«.

4. I § 2 d, stk. 6, 2. pkt., ændres »Stk. 1 - 3« til: »Stk. 1 - 4«.

5. I § 2 d indsættes som stk. 8:

Stk. 8. Såfremt fortjeneste på investeringsforeningsbeviser i et år skal medregnes efter et princip om at fortjenesten medregnes i det år, hvor fortjenesten eller tabet realiseres (realisationsprincippet) og i det følgende år skal medregnes efter lagerprincippet som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4, skal anskaffelsessummen træde i stedet for værdien af beviset ved begyndelsen af det år, hvori lagerprincippet første gang skal anvendes.

2. I § 34 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. I tilfælde, hvor en akkumulerende investeringsforening, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5a, eller en udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, ændrer skattemæssig status uden at foreningen opløses, således at den fremover ikke skal beskattes som en af de to nævnte foreningstyper, skal investeringsforeningens aktiver og passiver anses for afstået af investeringsforeningen og anskaffet af medlemmerne henholdsvis den kontoførende investeringsforening til handelsværdien på ophørstidspunktet.

Stk. 3. For medlemmerne i en investeringsforening, der beskattes som deltagere i et interessentskab, og som derefter overgår til beskatning som medlemmer af en akkumulerende investeringsforening som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, behandles overgangen som afståelse til handelsværdien på det pågældende tidspunkt. For foreningen behandles overgangen som anskaffelse.

Stk. 4. For skattepligtige, der beskattes som deltagere i et interessentskab, og som overgår til beskatning som medlemmer af en udloddende eller kontoførende investeringsforening som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1 nr. 6, anses overgangen ikke som afståelse af interessentskabets aktiver og passiver. For investeringsforeningen anses aktiver og passiver for anskaffet på det oprindelige anskaffelsestidspunkt og til den oprindelige anskaffelsessum.«.

§ 7

I lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (Pensionsafkastbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 60 af 30. januar 2001, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, nr. 8, affattes således:

»8) udbytter, gevinst eller tab på investeringsforeningsbeviser i investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, jf. dog stk. 3, nr. 2,

samt udbytteskat, der tilbagebetales direkte til medlemmer af sådanne foreninger uden om disse,«.

2. § 12, 2. og 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: »Bestemmelserne i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger finder tilsvarende anvendelse.«.

§ 8

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 13. august 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 A, stk. 1, 2. pkt., ændres »eller kalenderårsperiodisering af renter og tilskrivning eller forfald af udbytter m.v. fra« til: »eller tilskrivning på indskud i«.

2. I § 10 A indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Et medlem af en kontoførende investeringsforening skal til brug for foreningens indberetning af tilskrivninger på medlemmets indskud efter stk. 1, eller til brug for foreningens indberetning om hævninger efter § 10 B, efter anmodning oplyse foreningen om relevante skattemæssige principper, medlemmet anvender ved indkomstopgørelsen, herunder om den pågældende næringsbeskattes.«.

Stk. 2 - 4 bliver herefter stk. 3 - 5.

3. I § 10 B, stk. 1, sidste pkt., ændres »§ 10 A, stk. 2 og 4« til: »§ 10 A, stk. 3 og 5«.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med indkomståret 2002.

Stk. 2. § 2, nr. 4 - 11, har virkning for udlodningerne fra foreningen i dens indkomstår 2003 og senere år.

Stk. 3. § 6, nr. 1, har virkning for overdragelse af fast ejendom og for opsigelse af kontrakter, der finder sted den 1. januar 2002 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets formål

A. Lovforslaget ligger i forlængelse af regeringens dialog med pensionsbranchen om, hvorledes pensionsinstitutterne bedst kan være med til at fremme kapitaltilførslen til de mindre, innovative virksomheder. Det foreslås således at forbedre mulighederne for, at pensionsbranchen kan få forvaltet sine investeringer i små og mellemstore virksomheder via særlige investeringsforeninger med få medlemmer. Det sker ved at skabe mulighed for, at investeringsforeninger med ned til et medlem også anerkendes som en forening i skattemæssige sammenhænge, når medlemmerne tilhører pensionsbranchen eller i øvrigt er et selskab.

Forslaget er således en udmøntning af et tilsagn om at give pensionsbranchen bedre muligheder - herunder skattemæssigt - for at forvalte dens investeringer i små og mellemstore virksomheder i særlige innovationsforeninger og gennem såkaldte fåmandsforeninger. Tilsagnet findes i indledningen til de almindelige bemærkninger til L 71 (Folketinget 2000-2001), forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, kursgevinstloven og selskabsskatteloven. L 71 blev vedtaget 15. december 2000 af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten (lov nr. 1294 af 20. december 2000).

Den skattemæssige anerkendelse skal efter forslaget både gælde udloddende investeringsforeninger med få medlemmer og kontoførende investeringsforeninger med få medlemmer.

I dag findes både investeringsforeninger og specialforeninger med meget få medlemmer, der opfylder investeringsforeningslovgivningens betingelser for at blive opfattet som en forening, men som på grund af det lille antal medlemmer ikke opfylder skatterettens betingelser for at være en forening og blive beskattet som en sådan. Lovforslaget betyder, at denne forskel mellem de civilretlige regler og de skatteretlige regler formindskes, hvilket bidrager til at skabe større klarhed.

Der foreslås desuden en række opstramninger af de regler, der gælder for investeringsforeningerne, for at forhindre en utilsigtet anvendelse, som lettere ville kunne opstå i foreninger med få medlemmer.

B. For så vidt angår kontoførende investeringsforeninger foreslås en nyaffattelse af loven om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger. Dette sker for at tydeliggøre regelsættet, herunder især hvordan beskatningen er af kapitalgevinster, og hvordan den sker i forbindelse med indtræden af nye medlemmer og udbetaling af midler fra foreningen. Der kan henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag herom.

C. Dette forslag og forslaget under D har ikke noget med investeringsforeninger at gøre.

Det foreslås, at debitor for et rentetilpasningslån, som køber overtager ved ejerskifte aldrig skal beskattes selvstændigt af gevinst og tab på en eventuel tilhørende kurssikringsaftale vedrørende lånet.

D. Den gældende 6 måneders frist i aktieavancebeskatningsloven for skattefri aktieombytninger kan forlænges i visse tilfælde.

Baggrund for forslaget

Ad A og B. Investeringsforeninger

Pensionsselskaber, der indtræder som aktionærer i mindre, innovative virksomheder, vil ofte have behov for at følge tæt med i disses udvikling. Det kan derfor være hensigtsmæssigt for pensionsselskaberne at foretage investeringer i små og mellemstore virksomheder via investeringsforeninger. Herved undgås at belaste de administrative og ledelsesmæssige ressourcer i pensionsselskaberne selv. I stedet overgår opgaven til investeringsforeninger, der kan oparbejde en særlig ekspertise på området. Antallet af pensionsinstitutter er begrænset, og der vil naturligt være et ønske om at begrænse antallet af medlemmer i den enkelte investeringsforening. Pensionsselskabernes ønske om at investere igennem investeringsforeninger vil derfor medføre et behov for oprettelse af en række investeringsforeninger med ganske få medlemmer.

F. t. l. vedr. forskellige skattelove

Efter gældende skattemæssig praksis kan investeringsforeninger med ganske få medlemmer ikke anses for selvstændige skattesubjekter. Dette indebærer, at medlemmer i sådanne investeringsforeninger beskattes, som om investeringsforeningen ikke er der. Det betyder, at de beskattes direkte af foreningens indkomster, som om de selv ejede foreningens aktiver. Det betyder endvidere, at indtræden af nye medlemmer udløser skat hos de gamle, fordi der skal foretages en opgørelse hos de gamle medlemmer, som om en andel af deres aktiver overdrages til de nye medlemmer. Dette vanskeliggør anvendelsen af investeringsforeninger med meget få medlemmer.

Disse vanskeligheder knytter sig navnlig til anvendelsen af aktieavancebeskatningslovens regler, når medlemmet beskattes af aktiefortjenester efter et realisationsprincip.

Gevinst og tab på aktier, når realisationsprincippet anvendes, opgøres på grundlag af gennemsnitsmetoden. Det betyder, at der skal opgøres en gennemsnitlig anskaffelsessum for aktier i det samme selskab. Fortjenester, der realiseres efter mere end 3 års ejertid, er skattefri for selskaber, og tab kan ikke fradrages, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4. I tilknytning hertil gælder en regel om, at de først erhvervede aktier anses for de først afståede (først ind - først ud).

Hvis både investeringsforeningen med ganske få medlemmer og et af medlemmerne selv ejer aktier i samme selskab, vil investeringsforeningen ikke kunne anvende gennemsnitsmetoden korrekt, hvis investeringsforeningen ikke har kendskab til medlemmets egen beholdning.

Hvis både investeringsforeningen og medlemmet selv ejer aktier i samme selskab, vil der endvidere kunne opstå den situation, at investeringsforeningen ved afståelse af en aktie antager, at der er tale om afståelse af en aktie efter mindre end 3 års ejertid. Foreningen danner sin mening på grundlag af, hvad den ved om anskaffelsestidspunkterne for sine egne aktiebeholdninger og princippet om først ind - først ud. De gældende regler om investeringsforeninger med meget få medlemmer betyder imidlertid, at princippet om først ind - først ud skal anvendes på alle aktier i samme selskab hos både investeringsforeningen og medlemmet selv, som om der er tale om en fælles beholdning. Hvis medlemmets egen beholdning af aktier i samme selskab er ældre end investeringsforeningens, vil foreningen derfor uden at vide det være kommet til i skattemæssig henseende at sælge en aktie fra medlemmets beholdning.

Det foregående vedrører, hvordan investeringsforeningen disponerer med virkning for medlemmet.

Men på helt samme måde vil medlemmet også kunne komme til at disponere for investeringsforeningen og sælge en aktie fra foreningens beholdning.

Hvis medlemmet er et aktieselskab, der ikke driver livsforsikringsvirksomhed, betyder de anførte regler, at investeringsforeningen vil kunne komme til at realisere en aktie i den urigtige tro, at den realiseres med tab indenfor tre års grænsen.

De beskrevne vanskeligheder opstår ikke i forhold til de investeringsforeninger, hvor medlemmerne er pensionskasser, ATP og LD, der er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven, idet beskatningen af gevinst og tab på aktier efter denne lov sker efter et lagerprincip.

Hvis medlemmet af investeringsforeningen er et aktieselskab, der driver livsforsikringsvirksomhed, vil manglende viden om, fra hvilken beholdning aktien sælges, ikke få nogen betydning for den skat, som selskabet skal betale. Livsforsikringsselskaber er omfattet af de særlige regler i selskabsskattelovens § 13, stk. 11-13, om reduktion i hensættelsesfradraget for ubeskattede aktiefortjenester. Kombinationen af disse regler og aktieavancebeskatningsloven indebærer, at livsforsikringsselskabet reelt beskattes af urealiserede fortjenester på aktierne efter et lagerprincip.

Selve det regnskab, som forsikringsselskaberne fører over henholdsvis fortjenester og fradragbegrænsning, kompliceres dog af de anførte forhold, selvom de ikke har betydning for størrelsen af skatten.

De beskrevne problemer løses, hvis man anerkender foreninger med få medlemmer som selvstændige skatteretlige subjekter.

Ønsket om at kunne anvende foreninger med få medlemmer aktualiserer det problem, at det lovregulerede civile retlige investeringsforeningsbegreb ikke stemmer overens med det skatteretlige investeringsforeningsbegreb, og at forskellene er blevet større i de senere år. Samtidig er det skatteretlige investeringsforeningsbegreb i sig selv upræcist som følge af, at det er udviklet i administrativ praksis.

Det civile retlige investeringsforeningsbegreb findes i lov om investeringsforeninger og specialforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 158 af 7. marts 2001.

Efter denne lov var det indtil 1997 således, at en investeringsforening er en forening, som har til formål at modtage midler til forvaltning fra en videre kreds eller offentligheden. Det betyder, at en investeringsforening typisk er en forening med mange medlemmer. Der er dog ikke noget til hinder for at en forening med kun et medlem kan være omfattet af lov om investeringsforeninger, når blot den står åben for alle, der

henvender sig og gerne vil være medlem af foreningen.

I 1997 blev der vedtaget en udvidelse af lov om investeringsforeninger, således at specialforeninger også er omfattet af loven. En specialforening kan have til formål at modtage midler til forvaltning fra blot et medlem.

Det skatteretlige investeringsforeningsbegreb er ikke lovfæstet, men er udviklet i praksis.

I skatteretten er der ikke forskel mellem specialforeninger, innovationsforeninger og andre investeringsforeninger der ikke er under Finanstilsynets tilsyn, og investeringsforeninger ifølge lovbekendtgørelse nr. 158 af 7. marts 2001. De behandles alle som investeringsforeninger.

Ifølge gældende praksis på skatteområdet bliver en investeringsforening med meget få medlemmer ikke betragtet som et selvstændigt skattesubjekt. Medlemmerne bliver i stedet beskattet hver for sig som interessenter i et interessentskab.

Gældende skattelovgivning indeholder ingen grænser for, hvornår der er tale om en forening med så få medlemmer, at medlemmerne selv beskattes, og hvornår der er tale om en forening med flere medlemmer, der betragtes som et selvstændigt skattesubjekt. På grundlag af den skatteretlige praksis, der dog er ret begrænset, sætter man ofte grænsen ved 8, men det må samtidig fremhæves at grænsen ikke er absolut. Vurderingen vil også være påvirket af andre momenter. Hvis f. eks. en forening, der hidtil har været en stor forening, falder i medlemstal til under 8, men samtidig aktivt forsøger at udvide medlemstallet og lykkes med dette, vil man næppe i praksis tillægge det nogen som helst betydning, at antallet af medlemmer i en periode har været under 8.

Det anførte betyder, at der i dag findes både investeringsforeninger og specialforeninger med meget få medlemmer, der opfylder investeringsforeningslovgivningens betingelser for at blive opfattet som en forening, men som på grund af det lille antal medlemmer ikke opfylder skatterettens betingelser for at være en forening og blive beskattet som en sådan.

Ad C. Rentetilpasningslån

Kurssikringsaftaler på de såkaldte rentetilpasningslån, der opsiges eller overtages af en ny låntager, i forbindelse med ejerskifte af fast ejendom er karakteriseret ved, at de for en periode sikrer låntager mod rentestigninger ud over et nærmere fastsat niveau på rentetilpasningslån, der er variabelt forrentede.

Efter kursgevinstlovens § 29 skal selskaber og personer medregne gevinst og tab på terminkontrakter

og på aftaler om køberetter og salgsretter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Efter § 30 behandles finansielle kontrakter i visse situationer som en integreret del af opgørelsen vedrørende gevinst og tab på det underliggende aktiv.

Kursgevinstlovens § 29 anvendes bl.a. ikke på kurssikring ved optagelse, refinansiering, rentetilpasning eller indfrielse af realkreditlån eller realkreditlignende lån. Det er en betingelse, at kontrakten kun kan opfyldes ved levering. Det er endvidere for hver af kontraktsparterne en betingelse, at kontrakten ikke afstås. Når en kontrakt undtages fra beskattning som finansiel kontrakt, skal den behandles efter skattelovgivningens almindelige regler, dvs. sammen med det underliggende aktiv.

Hvis en køber ved *ejerskifte* af en ejendom overtager en kurssikringsaftale vedrørende rentetilpasning for realkreditlån, eller hvis aftalen opsiges i forbindelse med ejerskiftet er betingelsen for, at aftalen kan behandles sammen med det underliggende lån, *ikke* opfyldt. I stedet skal aftalen behandles som en finansiel kontrakt fra kontraktens start. Gevinst og tab på aftalen beskattes efter lagerprincippet og medregnes til kapitalindkomsten. Dette er ikke hensigtsmæssigt.

Ad D. Frist for skattefri aktieombytninger

Aktieavancebeskatningsloven indeholder en frist på 6 måneder for skattefri aktieombytninger. I visse tilfælde har det vist sig praktisk vanskeligt at overholde fristen

Forslaget

Ad A og B. Investeringsforeninger

1. Foreninger med få medlemmer

Det foreslås på baggrund af det anførte om behovet for investeringsforeninger med kun få medlemmer, at også udloddende eller kontoførende investeringsforeninger, der kun har ét eller meget få medlemmer skal beskattes efter reglerne for investeringsforeninger. Hvis foreningen er opbygget som en udloddende forening er det reglerne for disse, som skal gælde, og hvis der er tale om en kontoførende forening, er det reglerne for kontoførende foreninger, der skal gælde.

Det er dog samtidig en betingelse, at alle medlemmerne er forsikringselskaber, pensionskasser, ATP og LD eller andre juridiske personer. Fysiske personer skal derimod ikke efter forslaget med skattemæssig virkning kunne stifte en investeringsforening med kun ét medlem. Det hænger bl.a. sammen med, at der aldrig er udlodningspligt for aktiefortjenester på aktier, der sælges af en udloddende forening efter tre års ejer-

skab, selvom tilsvarende aktiefortjenester hos en fysisk person skal beskattes, når personens beholdning af børsnoterede aktier overstiger den såkaldte 100.000 kr.s grænse (121.400 kr. i 2001 for enlige, 242.800 kr. for ægtepar). Det vil sige, at der ligger den enkle forudsætning til grund for at udelukke fysiske personer fra fåmandsforeninger, at de ofte vil have aktiebeholdninger over 100.000 kr.s grænsen og dermed skattepligtige af fortjenester erhvervet efter mere end tre år.

Specielt for udloddende foreninger, der investerer i obligationer gælder endvidere, at ingen af medlemmerne må være aktieselskaber o.l. uden enten samtidig at være omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens regler eller opgøre sin indkomst fra obligationer efter lagermetoden. Det skyldes, at et aktieselskab ellers kunne skaffe sig en skattekredit på et ekstra år ved at lægge sin obligationsbeholdning ind i en udloddende forening. I en sådan forening udloddes og beskattes de realiserede fortjenester og indkomster først året efter, at de er oppebåret. Det gælder dog ikke når ejeren bruger lagermetoden på investeringsbeviserne. Den betyder nemlig at indkomst, der optjenes i foreningen, straks får beviserne til at stige i værdi med virkning for den skattepligtige indkomst. Et tilsvarende problem opstår heller ikke, når aktieselskabet samtidig er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven. I disse tilfælde gælder der i henhold til selskabsskattelovens § 13, stk. 13, en fradragsbegrænsning, der medfører en reel lagerbeskatning af investeringsforeningsbeviserne i de obligationsbaserede investeringsforeninger, således at der heller ikke her indtræder nogen tidsmæssig forskydning.

Det er et krav, at investeringsforeningen i civilretlig henseende opfylder betingelserne for at være en forening.

Det er ligeledes et krav, at investeringsbeviset er navnenoteret. Det skyldes at en række af reglerne omkring fåmandsforeninger kræver, at foreningerne ved, hvem medlemmerne er.

Lovforslaget betyder, at udloddende og kontoførende foreninger med få medlemmer i stedet for at være omfattet af reglerne om beskatning af medlemmerne direkte (ligesom interessentskaber) omfattes af skatte reglerne for investeringsforeninger. De skatteregler, som investor og selskabet kommer ind under (når investor er et selskab), har i hovedtræk følgende indhold:

1.1. Udloddende investeringsforeninger

En udloddende investeringsforening er selv skattefri. Men til gengæld forpligtes den til året efter at udlodde de fortjenester, der normalt beskattes. De opgø-

res i foreningen uden hensyn til medlemmets indkomstforhold. De udloddede gevinster bliver derefter beskattet hos medlemmerne med den skat, der ville gælde, hvis medlemmerne ejede papirerne direkte. Der er således en tidsforskydning på et år fra optjeningen i foreningen til beskatningen hos medlemmet. De skattepligtige gevinster på aktier skal ikke udloddes, hvis de aktier, som foreningen har købt, sælges af foreningen mere end tre år efter købet. Når alle medlemmer i investeringsforeningen er selskaber, passer udlodningspligten med medlemmernes indkomstskattepligt. Selskaber er således ikke skattepligtige af aktiefortjenester, der opstår, når aktierne sælges efter tre år.

Udlodningsforpligtelsen gælder også, når medlemmet er pensionsafkastskattepligtig, men er uden praktisk betydning. Reglerne om pensionsafkastskat hos medlemmet betyder nemlig, at årets udlodning beskattes med samme procent som den årlige værdistigning, og at den årlige værdistigning nedsættes nøjagtigt med den årlige udlodning.

Når medlemmet afstår investeringsforeningsbeviset, sker der beskatning. Hvis investeringsforeningen er aktiebaseret, er beskatningen den samme som ved aktier i direkte eje.

Hvis investeringsforeningen helt eller delvist er baseret på obligationer, beskattes medlemmet som ved obligationer i direkte eje.

Optagelse af nye medlemmer udløser ikke beskatning.

1.2. Kontoførende investeringsforeninger

De kontoførende foreningers fortjenester beskattes hos medlemmet med det samme, når de oppebæres af foreningen. De opgøres i foreningen uden hensyn til medlemmets øvrige indkomster. Der skal ikke ske udbetaling fra foreningen for at udløse beskatningen. Foreningen selv er skattefri. Optagelse af nye medlemmer udløser ikke skat hos de gamle. De nærmere regler om kontoførende foreninger fremgår af det samtidigt fremsatte lovforslag om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger.

2. Medlemstallet i den almindelige definition af investeringsforeninger

Det fremgår af det anførte, at der ikke i den gældende skattelovgivning er anført noget krav om et bestemt antal medlemmer, for at en forening, der ikke bare består af selskaber, men også af fysiske personer, kan tillægges skattemæssig betydning. Det er uhenigtsmæssigt. Der foreslås derfor en præcisering af den almindelige definition på en investeringsforening, således at det almindelige krav til antallet af medlem-

mer i en kontoførende eller en udloddende forening sættes til mindst 8. Det svarer til hidtidig administrativ praksis. Det foreslås i den forbindelse, at hvis medlemstallet er under 8, skal der ske en effektiv markedsføring med henblik på at bringe medlemstallet op. Forslaget omfatter ikke akkumulerende foreninger. Under hensyntagen til at disse beskattes som aktieselskaber, og aktieselskaber kan stiftes med ned til tre personer, er der ikke noget skattemæssigt behov for at håndhæve en grænse på 8.

3. Opstramning og tydeliggørelse

Der foreslås en opstramning af forskellige bestemmelser. Det skal sikre, at fåmandsforeninger ikke kan bruges til at omgå skattelovgivningen:

3.1. Udlokningsforpligtelsen i den udloddende forening justeres, idet der foreslås små udvidelser. De skyldes til dels, at der er kommet indkomsttyper til, der ikke tidligere har eksisteret i den finansielle sektor, eller i hvert fald ikke har været almindeligt kendte. Der er tale om indkomst fra aktieudlån, løbende ydelser m.v., gevinst på gæld m.v. Endvidere må tab på fordringer på koncernforbundne selskaber ikke kunne fradrages ved opgørelsen af udlokningspligten. Det svarer til, at der ikke er fradrag for selskabers tab på fordringer på andre koncernforbundne selskaber efter kursgevinstlovens almindelige regler.

3.2. I forlængelse af reglerne om, at al indkomst skal udloddes, foreslås, at tab på selve investeringsbeviset ikke kan fradrages i den skattepligtige indkomst, når det kan hidrøre fra koncernforbundne selskaber. Det svarer til reglerne i kursgevinstloven.

3.3. For at sikre, at fåmandsforeninger ikke bruges til at omgå skattepligten af næringsgevinster, foreslås, at den næringskattepligtige altid skal beskattes af gevinst og tab på selve investeringsforeningsbeviset, og at beskattningen skal ske efter et lagerprincip. Baggrunden er følgende: En skattepligtig, der driver næring med salg af aktier er skattepligtig af alle aktiegevinster, uanset hvor længe aktierne er ejet, og uanset om den skattepligtige selv er et aktieselskab. Det er imidlertid hensynet til de små aktieinvestorer, der bestemmer omfanget af udlokningsforpligtelsen i en udloddende investeringsforening. Aktiegevinster i foreningen efter mere end tre års besiddelse udloddes derfor ikke. De gevinster, der udloddes indenfor tre år, næringsbeskattes hos den næringskattepligtige, der investerer igennem en investeringsforening. For også at sikre effektiv beskattning af de gevinster, der ikke udloddes, foreslås, at den næringskattepligtige altid skal beskattes af gevinst og tab på selve investeringsforeningsbeviset og at beskattningen skal ske efter et

lagerprincip. Næringskattepligten vil i forvejen være gældende, når der er mange medlemmer i foreningen. Den næringskattepligtige vil nemlig typisk ligge inde med et varierende antal investeringsforeningsbeviser i foreninger med mange medlemmer, dvs. investeringsforeningsbeviser som købes og sælges, og som med sikkerhed vil være omfattet af næringskattepligten, fordi de er en del af omsætningsformuen. Men næringskattepligten skal heller ikke kunne undgås, selv om den næringskattepligtige er eneste medlem af foreningen, og beviset muligvis opfattes som en del af anlægsformuen.

3.4. Der foreslås endvidere regler, der sikrer, at skattepligtige, der tilbagesøger udbytteskat fra udløbet uden om en investeringsforening, ikke opnår skattemæssige fordele i forhold til, at udbyttet søges tilbage gennem foreningen.

3.5. Der foreslås regler, der sikrer, at der effektivt bliver indeholdt dansk udbytteskat i udbytte fra danske aktier, også når udbyttet kanaliseres igennem en kontoførende investeringsforening.

3.6. Livsforsikringssselskabers fradrag for hensættelser begrænses efter gældende ret af deres ubeskattede aktiegevinster o. lign. Der foreslås en præcisering, hvorefter det er uden betydning, om aktierne ejes direkte eller indirekte igennem en kontoførende investeringsforening. Det er en konsekvens af, at det i forslaget til lov om beskattning af medlemmer af kontoførende foreninger er tydeliggjort, at en kontoførende forening er en forening med selvstændig skattemæssig eksistens

3.7. Den såkaldte udlokningsregulering i udloddende foreninger giver det medlem, der foretager et indskud i en forening med gamle tab, en fordel, for selv om indskuddet er nyt, skal afkastet fra det først udloddes (og beskattes) samtidig med udloknningen på de gamle indskud. Det giver en skatteudskydelse og likviditetsfordel. Man kan tænke sig følgende situation: En person har foretaget et indskud i en investeringsforening, hvor personen er eneste medlem. Foreningen lider i et år et tab, der er så stort, at det modsvarer næste års fortjenester på indskuddet. Det betyder, at næste års fortjenester fra indskuddet ikke skal udloddes. Hvis personen foretager et nyt indskud i samme forening af samme størrelse som det gamle, vil næste års fortjeneste fra det nye indskud heller ikke skulle udloddes til beskattning. Det sikrer udlokningsreguleringen. Heller ikke selvom fortjenesterne fra de to indskud overstiger tabet fra året før på det gamle indskud. Den pågældende fortjeneste kommer først til beskattning, når og hvis medlemsskabet afhændes. Hvis personen ikke havde foretaget indskuddet, men foretaget

de samme investeringer udenfor foreningen, skulle afkastet have været beskattet straks. Det er et problem, som man kan leve med i foreninger med mange medlemmer, der typisk henvender sig til småsparere med små indskud, men ikke i foreninger med få medlemmer og store indskud. Det foreslås derfor, at udlodningsreguleringen ikke må bruges ved tab i foreninger med under 8 medlemmer.

3.8. Der foreslås derimod ikke begrænsninger i reglerne om, at aktiebaserede investeringsforeninger må anbringe op til 25 pct af deres aktiver i kontanter (herunder bankbog på anfordring) og finansielle instrumenter, selvom fortjenesten på investeringsbeviserne kun beskattes som aktieindkomst.

3.9. Der foreslås en tydeliggørelse og opstramning af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger. Der henvises til særskilt lovforslag herom, der fremsættes samtidigt.

Ad C. Rentetilpasningslån

Det foreslås, at kurssikringsaftaler vedrørende rentetilpasning for realkreditlån behandles sammen med det underliggende lån, hvis aftalen i forbindelse med overdragelse af fast ejendom overtages af en ny debitor eller som køber eller sælger opsiger i forbindelse med overdragelsen.

Det undgås herved, at debitor for et rentetilpasningslån, som køber overtager ved ejerskifte, skal beskattes af gevinst og tab på en eventuel tilhørende kurssikringsaftale vedrørende lånet som en finansiell kontrakt.

Ad D. Frist for skattefri aktieombytninger

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til i konkrete tilfælde at forlænge den gældende 6 måneders frist for skattefri aktieombytninger, når den i visse tilfælde ikke kan overholdes.

Provenumæssige konsekvenser

Ad A. Fåmandsforeninger

Forslaget om, at investeringsforeninger med få medlemmer også skattemæssigt skal kunne anerkendes som investeringsforeninger, indebærer, at pensionskasser, forsikringselskaber, ATP og LD og andre juridiske personer kan oprette skattemæssigt anerkendte investeringsforeninger med få medlemmer.

Med få medlemmer forstås efter forslaget mindre end 8 medlemmer. Er en investeringsforenings medlemstal 8 eller større har den efter hidtidig praksis fået skattemæssig anerkendelse, hvilket foreslås præciseret i lovforslaget. Der skønnes ikke at være provenumæssige konsekvenser heraf.

Som hovedregel gælder efter forslaget, at beskatningstidspunktet for afkastet af finansielle aktiver placeret i skattemæssigt anerkendte fåmandsforeninger vil være omtrent det samme som efter gældende regler. Her er udgangspunktet, at afkastet af aktiverne beskattes, som om de var ejet direkte. Der vil derfor ikke kunne opnås skatteudskydelse ved sådanne placeringer.

Der gælder dog den væsentlige undtagelse herfra, at aktieselskaber, der ikke - som f.eks. de pensionsafkastskattepligtige selskaber m.fl. - effektivt er beskattet af aktieavance efter et lagerprincip, men i stedet er underkastet de almindelige aktieavancebeskatningsregler, vil kunne oprette aktiebaserede, udloddende fåmandsforeninger og dermed opnå et års udskydelse af selskabsskatten af den skattepligtige del af udbytter fra porteføljeaktier, der placeres heri.

Den ikke finansielle selskabssektor skønnes at eje børsnoterede aktier og investeringsbeviser for omkring 150 mia. kr. Hvis f.eks. 100 mia. kr. heraf placeres i fåmandsforeninger, vil der med udgangspunkt i et aktieudbytte på 1-2 pct. af aktiernes kursværdi kunne opnås en permanent skatteudskydelse på 0,2 - 0,4 mia. kr. Set i forhold til det placerede beløbs størrelse er der tale om en beskedne fordel, der reelt er rentesparelsen af skatteudskydelsen. Denne skal holdes op mod de - ganske vist meget beskedne administrative omkostninger - der vil være forbundet med at oprette og drive en et-medlems forening for et aktieselskab. På denne baggrund vurderes, at der kun i begrænset omfang vil blive oprettet sådanne foreninger alene med skatteudskydelse til formål.

Efter forslaget gælder, at aktieselskaber, der ikke er omfattet af pensionsafkastbeskatningen, ikke kan oprette obligationsbaserede fåmandsinvesteringsforeninger, medmindre de opgør deres indkomst efter lagermetoden, jf. redegørelsen foran om forslaget under pkt. 1. Det skyldes, at for så vidt angår obligationer ejet af den ikke finansielle selskabssektor skønnes det, at en evt. skatteudskydelse ville være af større betydning end det er tilfældet for aktier. Dette skyldes især, at det løbende afkast af obligationer (renter) er større end det løbende afkast af aktier (udbytter). Hertil kommer, at lovforslagets hovedformål er at fremme investeringer i små og mellemstore virksomheder.

I tilknytning til muligheden for skattemæssig anerkendelse af fåmandsforeninger foreslås en række mindre justeringer af reglerne for investeringsforeninger med det formål at forhindre en utilsigtet anvendelse, som lettere vil kunne opstå i i foreninger med få medlemmer. For eksempel kan nævnes forslaget om, at investeringsbeviser, der besiddes af en næringsdriven-

de, skal beskattes efter lagerprincippet. Disse justeringer skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Der foreslås herudover ændringer, der alene vedrører regelsættet for de skattemæssigt anerkendte fåmandsforeninger, herunder f.eks. forslaget om at tabsfradrag ikke gives på investeringsforeningsbeviser i obligationsbaserede udloddende investeringsforeninger, når foreningen investerer i unoterede fordringer på koncernforbundne selskaber. Disse forslag har ikke provenumæssig betydning.

Samlet set skønnes forslagene vedr. skattemæssig anerkendelse af fåmandsforeninger nogenlunde at være i provenumæssig balance. Der er tale om såvel beskedne stramninger som lettelser, der skønnes kun at ville resultere i små provenuforskydninger mellem de enkelte år.

Ad B. Kontoførende investeringsforeninger

Med forslaget sigtes i det væsentlige på en lovfæstelse af den praksis, der har udviklet sig i relation til beskattningen af kontoførende investeringsforeninger. Dette har ikke provenumæssige konsekvenser.

Som en ændring af praksis foreslås det dog, at en kontoførende investeringsforening skal bruge den periodeafgrænsning, der følger af medlemmernes indkomstår, når foreningen opgører medlemmernes indtægter og udgifter fra foreningen. Dette er allerede gældende ret på pensionsafkastbeskatningens område.

Forslaget tjener til at sikre, at f.eks. aktieselskaber, der har forskudt indkomstår, og som beskattes efter realisationsprincippet, ikke vil kunne opnå en skatteudskydelse ved at flytte finansielle aktiver ned i en kontoførende fåmandsforening. Forslaget skal således ses på baggrund af den foreslåede mulighed for skattemæssig anerkendelse af fåmandsforeninger. På baggrund af den beskedne aktuelle udbredelse af kontoførende foreninger uden for de institutionelle investoreres kreds og dermed på pensionsafkastbeskatningens område skønnes der ikke at være nævneværdige provenumæssige konsekvenser heraf.

Ad C. Rentetilpasningslån

Forslaget om, at kurssikringsaftaler vedrørende rentetilpasning for realkreditlån beskattes sammen med det underliggende lån, hvis aftalen overtages af en ny ejer eller opsiges i forbindelse med ejerskifte, indebærer, at der fremover ikke vil skulle ske beskattning af kurssikringsaftalen ved ejerskifte af ejendomme med kurssikrede rentetilpasningslån. Dette vil medføre et provenutab, som dog skønnes at blive af meget begrænset omfang, da kurssikringsaftaler i forbindelse med rentetilpasningslån ikke er særlig udbredte.

Ad D. Frist for skattefri aktieombytning

Den foreslåede dispensationsadgang for fristen på 6 måneder for gennemførelse af skattefri aktieombytning skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser, da fristen ikke skønnes at have betydning for omfanget af skattefri aktieombytninger.

Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

Gennemførelsen af dette lovforslag og forslaget om kontoførende foreninger skønnes samlet at medføre engangsudgifter på 1,2 mio. kr. hovedsagelig til edb-tilretning. Derudover skønnes forslagene, herunder forslagene om kurssikringsinstrumenter og aktieombytning ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Fåmandsforeninger

Forslaget vil lette pensionsbranchens muligheder for at fremme kapitaltilførslen til de mindre, innovative virksomheder, hvilket har positive erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Kontoførende foreninger

Forslaget skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Rentetilpasningslån

Forslaget om ændrede skatteregler for kurssikringskontrakter vedrørende rentetilpasningslån skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Frist for skattefri aktieombytning

Forslaget om dispensationsadgang for fristen på 6 måneder for gennemførelse af skattefri aktieombytninger medfører, at virksomhedsoverdragelser i nogle situationer vil kunne ske mere hensigtsmæssigt.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget gør det lettere at oprette fåmandsinvesteringsforeninger. Det har navnlig betydning for pensionsbranchen. Herudover har forslaget ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet

De administrative konsekvenser er vurderet af skatteministeriet på baggrund af den foretagne høring af forskellige interesseorganisationer. Indholdet af forslagene er så specialiseret, at dette skønnes at være den fornuftigste fremgangsmåde.

Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget ses ikke at indeholde konsekvenser af betydning.

Miljømæssige konsekvenser

Der er ingen miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU retlige aspekter.

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner		Fåmandsforeninger: Samlet skønnes forslaget at være nogenlunde i provenumæssig balance. Kontoførende investeringsforeninger: Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser Kurssikringsaftaler: Forslaget om ændrede skatteregler for kurssikringskontrakter vedrørende rentetilpasningslån ved ejerskifte skønnes at medføre et meget begrænset provenutab. Aktieombytning: Forslaget om dispensationsadgang for fristen på 6 måneder ved skattefri aktieombytning skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner		Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter på 1,2 mill. kr. for Told * Skat, hovedsagelig til edb-tilretning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Fåmandsforeninger: Forslaget letter pensionsbranchens muligheder for at fremme kapitaltilførslen til de mindre, innovative virksomheder. Aktieombytning: Forslaget om dispensationsadgang for fristen på 6 måneder for gennemførelse af skattefri aktieombytninger medfører, at virksomhedsoverdragelser i nogle situationer vil kunne ske mere hensigtsmæssigt.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lettere at oprette enmandsforeninger	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Høring

Følgende er bedt om en udtalelse over lovforslaget:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Erhvervenes Skatsekretariat, Investeringsforeningsrådet, Finansrådet, Forsikring og Pension, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautori-

serede Revisorer, Frederiksberg Kommune, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Realkreditrådet, Skatteefforeningen, Skatterevisorforeningen og Den danske Skatteborgerforening.

I bilag 1 refereres modtagne bemærkninger, som ikke er af lovteknisk karakter.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1.*

Til nr. 1

Forslaget til stk. 7 og 8 i selskabsskattelovens § 1 indeholder en præcisering af den almindelige definition på en investeringsforening.

Præciseringen omfatter både udloddende investeringsforeninger, og kontoførende investeringsforeninger. En akkumulerende investeringsforening er ikke omfattet af stk. 7 og 8. Man har hidtil antaget, at de kontoførende foreninger ikke var omfattet af selskabsskatteloven, fordi medlemmerne fuldt ud beskattedes direkte af indkomsten fra den kontoførende forening. Efter forslaget omfattes de kontoførende foreninger af § 1, stk. 1, nr. 6, i selskabsskatteloven.

Forslaget ændrer ikke ved, at det fortsat er et krav til beskatning som investeringsforening, at der foreligger en investeringsforening (eller specialforening) efter de almindelige civile retlige regler herom. Afdelinger af de pågældende foreninger, der er omfattet af investeringsforeningsloven, behandles som selvstændige investeringsforeninger. Investeringsforeningsbegrebet kan også omfatte investeringsforeninger, der civilretligt er gyldigt stiftede, selvom de ikke er omfattede af investeringsforeningsloven.

Herudover kræves i det foreslåede § 1, stk. 7, at antallet af medlemmer er mindst 8. Hvis medlemstallet er under 8, skal der ske en effektiv markedsføring med henblik på at bringe medlemstallet op. Med udtrykket markedsføring sigtes til, at der skal foregå en markedsføring, der er egnet til at bringe medlemstallet op, og som under normale omstændigheder også lykkes. Jo længere tid medlemstallet har været under 8, jo mere øges kravene til markedsføringen. Hvis medlemstallet i flere år er under 8, er der en formodning for, at markedsføringen ikke har været effektiv.

For de kontoførende og udloddende investeringsforeninger, der efter de civile retlige regler herom kan have under 8 medlemmer, foreslås det i stk. 8, at de skatteretligt vil kunne behandles som en investeringsforening, såfremt alle medlemmer er juridiske personer. Som eksempel på juridiske personer kan nævnes en pensionskasse, et livsforsikringselskab, et skattefrit almennyttigt boligselskab o.s.v. Almindelige aktieselskaber vil også kunne stifte kontoførende foreninger og udloddende foreninger, der er aktiebaserede. Som eksempel på en forening, der efter de almindelige civile retlige regler kan nøjes med ét medlem, kan nævnes specialforeninger, der efter reglerne i investeringsforeningslovgivningen kan nøjes med et enkelt medlem.

Der må ikke optræde fysiske personer som medlemmer, eller juridiske personer, der i kraft af de skatteretlige regler, der gælder for de pågældende, kan føre til, at en fysisk person, som en del af en juridisk person, beskattes direkte af fortjeneste på investeringsforeningsbeviset eller udlodning fra investeringsforeningen efter reglerne for fysiske personer. Et kommanditselskab eller et elselskab omfattet af selskabsskattelovens § 2 e med fysiske personer som deltagere kan for eksempel ikke stifte en enmandsinvesteringsforening. Det er ligeledes et krav, at investeringsbeviset er navnnoteret. Reglerne omkring fåmandsforeninger kræver, at foreningerne ved, hvem medlemmerne er.

Specielt for udloddende investeringsforeninger, der ikke er aktiebaserede, foreslås noget særligt ifølge tredje punktum.

De må ikke have almindelige aktieselskaber som medlemmer, der ikke samtidig er omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens regler, eller bruger lagerprincippet på sine obligationer. Den skal bruge lagerprincippet på alle sine obligationer, både på dem i danske kroner og dem i fremmed valuta. (Selskaber, der kun bruger lagerprincippet på den ene af de to typer obligationer, kan godt forekomme, jf. kursgevinstlovens § 25, stk. 2).

Aktiebaserede investeringsforeninger er definerede i aktieavancebeskatningslovens § 2 d som selskaber der kun må investere i normale aktier. Der gælder dog den undtagelse, at de må anbringe op til 25 pct. af deres øvrige aktiver i kontanter (herunder bankbog på anfordring) og finansielle instrumenter.

Det er efter forslaget i 2. pkt. ikke muligt for en investeringsforening at være medlem af en udloddende eller kontoførende fåmandsinvesteringsforening, medmindre førstnævnte beskattes som en akkumulerende forening.

Hvis en udloddende aktiebaseret investeringsforening kunne stifte en anden udloddende investeringsforening, kunne 25 pct. grænsen for aktiebaserede foreningers anbringelser i kontanter og kurssikringsinstrumenter omgås, fordi der både ville være en 25 procents grænse i moderforeningen og i datterforeningen.

Kontoførende foreninger kunne uden tilstrækkelig grund kombinere den omfattende gennemsigthed i den kontoførende forening med fordelene ved 25 pct. grænsen i en udloddende aktiebaseret forening, der dybest set begrundes med, at beskatningen er mindre gennemsigtig her end ved kontoførende foreninger.

25 procents grænsen har følgende baggrund: Udloddende foreninger deles op i aktiebaserede foreninger og andre foreninger. Fortjenesten ved afståelse af beviser i aktiebaserede foreninger beskattes ligesom

fortjeneste på aktier. I andre foreninger beskattes fortjenesten ligesom renter o.lign. Aktiebaserede investeringsforeninger må anbringe op til 25 pct af deres øvrige aktiver i kontanter (herunder bankbog på anfordring) og finansielle instrumenter, selvom fortjenesten på investeringsforeningsbeviserne kun beskattes som aktieindkomst. Det er en fordel, som foreningerne har, fordi det ikke er muligt at splitte fortjenesten ved salg af investeringsforeningsbeviset op i en del, der hidrører fra aktier, og i en del, der hidrører fra andet. Avanceskatten er et enten-eller. Enten beskatning som aktieindkomst eller beskatning som kapitalindkomst.

Udloddende foreninger kunne også skabe sig en urimelig kredit med afvikling af skat, hvis de egentlige afkastbærende aktiver kunne lægges ind i det sidste af en kæde af udloddende investeringsforeninger, der alle først er forpligtet til at udlodde året efter, at de hver for sig har oppebåret deres indkomst. Den tidsmæssige forskydning gælder også, når en investeringsforenings indkomst består af udbytte fra en anden forening.

Investeringsforeningen med ned til et medlem kan enten være udloddende eller kontoførende. Det afhænger af, om den opfylder kravene i skattelovgivningen til de forskellige typer.

Medlemmer af investeringsforeninger, der ikke opfylder kravene til medlemstal, beskattes efter reglerne for medlemmer af interessentskaber. (Efter omstændighederne vil medlemmer af en udloddende forening skulle beskattes som medlemmer af akkumulerende forening).

Som anført foran omfatter forslaget ikke de akkumulerende foreninger. For disse foreninger er den eneste begrænsning, der gælder, at de i civilretlig henseende skal være gyldigt stiftede. Hvor mange medlemmer, der kræves til dette, er ikke reguleret i lovgivningen, bortset fra, hvad der anføres i lov om investeringsforeninger og specialforeninger, hvorefter specialforeninger godt må nøjes med et enkelt medlem. Baggrunden herfor er, at da akkumulerende foreninger beskattes som aktieselskaber, er en særlig regulering af kravene til medlemstallet ikke fundet nødvendig.

Til nr. 2

Livsforikringsselskaber har efter gældende ret fradrag for hensættelser til de forsikrede. Dette fradrag begrænses af selskabernes ubeskattede aktiefortjenester. Der foreslås en præcisering, hvorefter det er uden betydning, om aktierne ejes direkte eller indirekte igennem en kontoførende investeringsforening. Det er

nødvendiggjort af, at det af forslaget til ændring af selskabsskattelovens § 1 fremgår, at en kontoførende forening vel er en forening, selvom det fremgår af aktieavancebeskatningsloven, at fortjenesten på medlemsskabet alligevel er skattefri.

Ved aktiefortjenester forstås fortjenester, der er omfattede af aktieavancebeskatningsloven.

Til § 2

Til nr. 1

Ifølge ligningslovens § 2 skal bl.a. en juridisk person, der kontrollerer eller kontrolleres af en handelspartner eller er koncernforbundet med denne, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst anvende priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået ved aftale mellem uafhængige parter.

En udloddende investeringsforening opgør ikke en skattepligtig indkomst, men en udlodningspligtig indkomst. Det søges tydeliggjort i teksten, at for udloddende investeringsforeninger skal uafhængige priser og vilkår anvendes ved opgørelsen af den udlodningspligtige indkomst.

Til nr. 2

Ved udbetaling af udbytte fra udlandet tilbageholder udenlandske skattemyndigheder ofte for meget udbytteskat, der siden udbetales, når der er dokumentation for, at modtageren er undergivet beskatning her i landet.

Den udenlandske udbytteskat tilbagebetales til den faktiske ejer af aktierne her i landet. Ved afgørelsen af hvem der er den faktiske ejer, er det de udenlandske regler, der styrer, om det er en forening eller dens medlemmer, der efter de udenlandske skattemyndigheders opfattelse er berettiget til at tilbagesøge udbytteskatten fra udlandet.

Når en forening kun har få medlemmer, vil det kunne forekomme, at de udenlandske skattemyndigheder betragter de enkelte medlemmer som de rette ejere af de udenlandske aktier, således, at det kun er de enkelte ejere, der kan tilbagesøge, mens investeringsforeningen ikke kan.

De beløb, som de enkelte medlemmer af foreningen således tilbagesøger, er ikke udloddet til medlemmet af foreningen. Tværtimod er det de udenlandske skattemyndigheder, der afgør, om beløbene alene tilfalder de enkelte medlemmer af foreningen. Der opstår således næppe skattepligt efter § 16 A, stk. 1, i den gældende ligningslov.

For at afskære enhver tvivl, der måtte kunne opstå om den skattemæssige behandling af den udbytteskat,

der søges tilbage uden om foreningen, foreslås, at den beskattes som udbytte for modtageren.

Lovforslagets § 7, nr. 1, behandler det tilsvarende problem i relation til pensionsafkastbeskatningen.

Den problemstilling, der søges løst ved forslaget er alene knyttet til modtagelse af udbytter fra udlandet. Problemstillingen opstår ikke, når foreningen modtager danske udbytter. Efter danske regler vil det altid være den skattemæssigt anerkendte forening, der er den rette ejer, ikke den enkelte udbyttmodtager.

Forslaget gælder ikke udbytteskat, der evt. tilbagebetales uden om en kontoførende investeringsforening. Det skyldes at medlemmerne af en kontoførende forening i forvejen skal selvangive de bruttoudbytter, der oppebæres af foreningen, uden fradrag af skat. Tilbagebetalingen er derfor uden betydning for den skattepligtige indkomst

Til nr. 3

Forslaget tydeliggør, at en udloddende investeringsforening, der ophører, skal opgøre en minimumsudlodning i udlodningsåret. Forslaget gælder ikke bare regulært ophør, men også de tilfælde, hvor investeringsforeningen skifter skattemæssig status fra f.eks. en udloddende investeringsforening til et interentskab. Forslaget hænger sammen med forslaget under § 3, nr. 8 til hvis bemærkninger, der henvises.

Til nr. 4

Ligningslovens § 16 C indeholder bl.a. en række bestemmelser om udlodningsforpligtelserne i udloddende investeringsforeninger. Udlodningsforpligtelserne skal sikre, at al skattepligtig indkomst udloddes, således at den kan beskattes hos medlemmet. Det er nemlig kun den udloddede indkomst, der beskattes. Investeringsforeningen selv er skattefri.

Det foreslås, at stramme udlodningsforpligtelserne op på ganske enkelte punkter. Der foreslås en udtrykkelig bestemmelse om, at indtægter fra løbende ydelser skal udloddes på linje med renteindtægter.

Det er endvidere i et vist omfang muligt for investeringsforeninger at udlåne værdipapirer. Indtægterne fra disse udlån kan ikke altid klassificeres som renter, men bør også beskattes. Det foreslås derfor at indføre pligt til at udlodde indtægter fra udlån af værdipapirer.

Efter personskattelovens regler kan løbende ydelser og indtægt fra udlån af værdipapirer aldrig være aktieindkomst, men henføres til personlig indkomst. De udloddede gevinster fra løbende ydelser og udlån af værdipapirer vil dog efter forslaget skulle beskattes som kapitalindkomst. Der er nemlig ikke efter gældende regler nogen del af udlodningen fra en investere-

ringsforening, der beskattes som personlig indkomst hos det almindelige medlem.

Til nr. 5 og 7

En udloddende forening skal efter ligningslovens § 16 A udlodde indtjente udbytter. Da den udloddende forening ikke betaler dansk skat, skal der ikke ske indeholdelse af dansk udbytteskat ved udbetaling af udbytte til foreningen. Derimod sker der undertiden indeholdelse af udenlandsk udbytteskat. I den administrative praksis, der har dannet sig på området, har man - uanset formuleringen af lovtæksten - accepteret, at udlodningsforpligtelsen i første omgang kun omfatter udbyttet efter fradrag af udenlandsk indeholdt udbytteskat. Når den udenlandske udbytteskat evt. senere tilbagesøges, skal den dog også udloddes. Praksis skyldes, at det tager tid at tilbagesøge de udenlandske udbytteskatter. Det foreslås at lovfæste praksis således, at udlodningsforpligtelsen kun omfatter udbyttet efter fradrag af indeholdt udbytteskat. Forslaget stilles, selvom en skatteyder, der ejer de pågældende aktier i direkte eje, skal selvangive hele bruttoudbyttet uden fradrag af udenlandsk udbytteskat. Hvis foreningen senere tilbagesøger udbytteskatten, skal den lægges til de udlodningspligtige beløb.

En skatteyder, der ejer udenlandske aktier i direkte eje, vil undertiden kunne få fradrag for den udenlandske udbytteskat i sin danske skat efter reglerne i ligningslovens § 33. Hvis aktierne ejes igennem en udloddende investeringsforening vil det ikke være muligt at bruge ligningslovens § 33. Den skat, der pålignes i udlandet, pålignes investeringsforeningen, der er en anden juridisk person end medlemmet. Investeringsforeningen betaler ikke dansk skat. Det foreslås der ikke ændringer i. Den udloddende forening har i forvejen efter forslaget fradrag for udbytteskat ved opgørelsen af udlodningsforpligtelsen.

Udlån af værdipapirer sker gerne mod, at afkastet fra det udlånte viderebetales til udlåneren. Herudover kan der betales et ekstra vederlag. Hvis det viderebetalte afkast af det udlånte er aktieudbytte, skal det principielt udloddes som aktieudbytte. Hvis praksis derfor udvikler sig således, at det viderebetalte afkast kan behandles som aktieindkomst efter personskattelovens regler skal det udloddes som aktieindkomst. Hvis praksis behandler beløbet som personlig indkomst eller kapitalindkomst, skal det udloddes som kapitalindkomst. Det ekstra vederlag er omfattet af ændringen under nr. 4 om vederlag for udlån.

Til nr. 6

Gevinst på gæld er indkomst efter pensionsafkastbeskatningsloven. Gevinst på gæld er ligeledes skatte-

pligtig indkomst for selskaber efter reglerne i kursgevinstloven. I investeringsammenhæng vil den også ofte kunne være skattepligtig for personer. Gevinst på gæld forekommer ikke i normalt drevne investeringsforeninger. For at sikre at skattepligten ikke omgås ved hjælp af en udloddende fåmandsinvesteringsforening foreslås, at gevinst på gæld skal udloddes og beskattes hos både selskaber og personer.

Til nr. 8

En udloddende investeringsforenings pligt til at udlodde nedsættes efter gældende regler med visse tab. Hvilke afgrænses af lovgivningen ud fra en vurdering af, om et tab er fradragsberettiget for alle, der kan tænkes at være medlem af foreningen. I så fald er det forsvareligt at tillade, at det pågældende tab fradrages. Tab på fordringer i fremmed valuta kan almindeligvis fradrages, og efter gældende regler vil sådanne tab derfor kunne nedsætte udlodningsforpligtelsen. Indførelsen af fåmandsforeninger betyder, at reglerne fremover skal tage højde for forhold, der kan forekomme i koncernforbundne selskaber. Medlemmet kan nemlig være koncernforbundet med de selskaber, som investeringsforeningen investerer i. Kursgevinstlovens § 4 indeholder en regel der udelukker fradrag for tab på ikke børsnoterede fordringer på koncernforbundne selskaber. Det foreslås derfor, at sådanne tab heller ikke skal kunne nedsætte udlodningsforpligtelsen. 2. punktum i den foreslåede tekst er blot en gentagelse af de hidtil gældende regler, som af hensyn til læsevenligheden er skilt ud i et punktum for sig.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring er rent redaktionel. Det er en konsekvensrettelse som følge af indsættelsen af yderligere et punktum i forslaget til erstatning af ligningslovens § 16 C, stk. 4, 1. pkt., med to punktummer.

Til nr. 10

Der stilles forslag om at rette en forkeret henvisning i ligningslovens § 16 C, stk. 7. Efter den pågældende bestemmelse kan skattepligtige personer, der har købt investeringsforeningsbeviser i en pengemarkedsforening nedsætte den førstkommende skattepligtige udlodning med tab på investeringsforeningsbeviset. Det er dog en forudsætning, at de ikke på anden vis har fradrag for det pågældende tab. Den eneste anden regel om fradrag for tab for personer står i § 2 d stk. 4. Det foreslås derfor at rette henvisningen fra § 2 d, stk. 3 til § 2 d, stk. 4.

Til nr. 11

Forslaget vedrører den såkaldte udlodningsregulering. Det foreslås, at den ikke skal gælde tab i fåmandsforeninger.

En udloddende forening skal føre et udlodningsregnskab over det, den er pligtig at udlodde. Såvel ved udtræden af medlemmer (indløsning af andele) som ved indtræden af nye medlemmer (udstedelse af nye andele) gælder særlige regler om dette regnskab.

Indløsning medfører, at de andele, som foreningen indfrier, ophører. Der bliver altså færre andele i foreningen.

Ved indløsning tager den, der bliver indløst, sin andel af indtjeningen i foreningen med sig. Foreningen betaler nemlig værdien af andelen til den, der bliver indløst. (Værdien er direkte afhængig af indtjeningen). Indløsningen er en afståelse, der beskattes efter reglerne om afståelse af investeringsforeningsbeviserne. Indløsningen medfører, at de udlodningspligtige gevinster ifølge foreningens regnskab nedsættes forholdsmæssigt. Regnskabet skal vise, hvad foreningen skal udlodde til de tilbageblevne medlemmer.

Omvendt gælder ved udstedelse af nye andele. De nye medlemmer indbetaler et ekstrabeløb svarende til indtjeningen i foreningen. Har foreningen haft overskud, forøger det foreningens udlodningsforpligtelse. Den forøges kun forholdsmæssigt. Har foreningen haft tab, forøges det fremførselsberettigede tab, men kun forholdsmæssigt således at der skal udloddes samtidigt til nye og gamle medlemmer.

Den forholdsmæssige forøgelse (udlodningsreguleringen) betyder, at udlodningen til de medlemmer, der hverken indtræder eller udtræder, er upåvirket af indløsning og udstedelse af nye andele. Det er det, der begrundet udlodningsreguleringen.

Udlodningsreguleringen gælder ved indløsning og ved udstedelse af nye andele. Indløsning og udstedelse af nye andele sker ikke blot, når personer udtræder eller indtræder. Det sker også, når en enkelt person vil ændre på antallet af sine andele i foreningen.

Det betyder, at en investeringsforening, der ejes af et selskabsmedlem, kan forøge sit tab i enmandsforeningen ved at lade foreningen udstede nye andele til sig selv. Selvom de nye andele ikke er gratis, men udstedes til den aktuelle markedsværdi, forekommer dette mindre rimeligt, og det foreslås derfor, at udlodningsreguleringen ikke skal gælde tab i fåmandsforeninger.

Til § 3

Til nr. 1

Der foreslås en tydeliggørelse af, at en aktiebaseret udloddende investeringsforening ikke må have investeringsforeningsbeviser i en obligationsbaseret udloddende forening. Virkningen af, at en aktiebaseret forening alligevel anskaffer sig sådanne beviser, vil være, at fortjenesten ved salg af investeringsforeningsbeviser i den aktiebaserede forening ikke længere kan beskattes som aktieindkomst, men som kapitalindkomst.

Til nr. 2

Efter gældende ret kan selskaber m.v. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fratække tab på investeringsforeningsbeviser i udloddende foreninger, såfremt foreningen udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven. Ellers kan tab som hovedregel ikke fradrages, jf. indledningen til aktieavancebeskatningslovens § 2 d. Tanken bag reglen er, at selskaber har ret til fradrag for tab på investeringsforeningsbeviset, hvis de havde tabsfradrag ved direkte eje af selskabets fordringer. Som også anført i forslaget under § 2, nr. 5, har selskaber ikke tabsfradrag på fordringer på koncernforbundne selskaber, som omfattes af Kursgevinstlovens § 4. I konsekvens heraf foreslås derfor, at selskaber heller ikke har tabsfradrag på investeringsforeningsbeviser, hvis investeringsforeningen investerer i sådanne fordringer.

I den gældende formulering omtales konvertible obligationer, som om de er omfattet af kursgevinstloven. Dette er imidlertid ikke længere tilfældet. Det er derfor overflødigt, når den gældende bestemmelse nævner, at investering i konvertible obligationer udelukker tabsfradrag. Det gælder, selvom det ikke nævnes. Henviisningen til de konvertible obligationer foreslås derfor fjernet. Det er en rent redaktionel rettelse.

Til nr. 3

Nogle selskaber beskattes af fortjenesten på deres beholdninger af obligationer efter et rent lagerprincip. Efter de almindelige regler er det ikke muligt for de, der følger lagerprincippet, herefter at overgå til et realisationsprincip.

For at undgå, at der kan ske overgang til et realisationsprincip ved at overføre obligationerne til en investeringsforening, foreslås i disse situationer, at også fortjenesten på investeringsforeningsbeviserne skal beskattes efter et lagerprincip. Forslaget gælder, hvis enten selskabets obligationer i danske kroner følger et lagerprincip eller selskabets obligationer i fremmed

mønt følger lagerprincippet eller hvis begge grupper følger lagerprincippet.

Til nr. 4

§ 2 d, stk. 6, 2. pkt., indeholder nogle bestemmelser om, at når et investeringsforeningsbevis er omfattet af både de almindelige regler i § 2 d (dvs. stk. 1 - 3) og enten næringskattereglerne eller reglerne i § 2 a om investeringsforeninger i lavskattelande, så viger § 2 d. I stedet gælder næringskattereglerne i § 3 og reglerne om § 2 a. Efter § 2 d opgøres gevinst og tab normalt efter realisationsmetoden, mens lagermetoden er mere almindelig efter § 3. Hos fysiske personer er fortjenesten kapitalindkomst, når § 2 d anvendes, mens fortjenesten er personlig indkomst i næringstilfældene. Der er ikke meget forskel på opgørelsen efter § 2 d og opgørelsen efter § 2 a. Der er dog nogle tillæg ved opgørelsen af fortjenesten efter § 2 a, som hænger sammen med, at § 2 a omfatter selskaber, som er oprettet i lavskattelande. Som hovedregel kan tab ikke fradrages efter §§ 2 a og 2 d. Begrundelsen er dog forskellig. I § 2 d hænger den manglende adgang til at fradrage tab sammen med, at medlemmerne ikke altid ville have haft adgang til at fradrage tab ved en direkte investering uden om foreningen. I § 2 a hænger den manglende adgang til at fradrage tab sammen med foreningens hjemsted i et lavskattelands.

§ 2 d, stk. 4, bestemmer, at tab på investeringsforeningsbeviset dog kan fratækkes, når investeringsforeningen alene investerer i fremmed valuta. Det skyldes, at der efter kursgevinstloven altid er fradrag for tab på fremmed valuta i direkte eje. Efter den gældende § 2 d, stk. 6, 2. pkt., gælder denne bestemmelse i stedet for reglen om fradrag for tab i næringstilfælde, selv i de tilfælde, hvor tabet i næringstilfælde skal opgøres efter lagermetoden. Det er uhensigtsmæssigt og i strid med de almindelige principper i § 2 d om, at § 2 d viger for næring. Efter den gældende § 2 d, stk. 6, 2. pkt. gælder stk. 4 også i de tilfælde, der ellers er omfattet af § 2 a. Også dette er i strid med de almindelige bestemmelser om, hvilke regler, der viger for hvilke.

Det foreslås at ændre § 2 d, stk. 6, 2. pkt., således at den kommer til at stemme overens med de almindelige regler om, at beskatning efter § 2 a, 2 c (en regel der er beslægtet med § 2 a), og 3 (næring) har fortrinset ret for beskatning efter § 2 d.

Til nr. 5

Forslaget angår de obligationsbaserede investeringsforeningsbeviser, der omfattes af § 2 d, stk. 5, 2. pkt., således som denne bestemmelse foreslås affattet i nærværende forslag. Denne bestemmelse kan betyde, at beskatningsprincippet for investeringsfor-

eningsbeviserne i et år skal skifte fra lagerprincippet til realisationsprincippet, fordi medlemmet skifter princip fra realisation til lager på de direkte ejede obligationer udenfor foreningen. Forslaget til § 3, nr. 5, betyder, at anskaffelseessummen i så fald skal bruges som primoværdi.

Til nr. 6

Den foreslåede ændring er rent redaktionel.

Til nr. 7

Der foreslås en værnsregel. Den skal sikre, at fortjenester ved salg af værdipapirer som led i sælgerens næringsvej ikke gøres skattefrie ved hjælp af en udloddende investeringsforening. (I aktieavancebeskatningslovens § 2 d er en udloddende investeringsforening defineret som en forening, der er omfattet af ligningslovens § 16 C, stk. 1. Denne definition gælder også her)

Efter gældende regler beskattes et selskab, der driver næring ved salg af værdipapirer, normalt ikke af fortjenesten ved salg af aktierne i et datterselskab. De pågældende aktier er ikke en del af den omsætningsformue, der indgår i næringsvirksomheden. Aktierne vil derfor kunne sælges skattefrit efter tre års besiddelse. Det betyder dog ikke, at datterselskabet selv kan sælge aktier i andre selskaber skattefrit. Moderselskabets næringsdrift vil nemlig smitte af på vurderingen af datterselskabet køb og salg af værdipapirer, således at datterselskabet også opfattes som næringsdrivende med salg af værdipapirer.

Efter forslaget er fåmandsinvesteringsforeninger noget nyt. Hvis praksis omkring beskattningen af en næringsdrivendes afståelse af andele i sine fåmandsinvesteringsforeninger udvikler sig på samme måde som praksis vedrørende den næringsdrivendes afståelse af aktier i sine datterselskaber, kan man forvente, at afståelse af aktiebaserede udloddende foreninger ligeledes vil kunne ske skattefrit efter tre år. Men uden at beskattningen af datterselskabets egne aktiesalg og datterinvesteringsforeningens egne aktiesalg af den grund behandles ens.

Ved investeringsforeninger, der ejes af næringskattepligtige, indtræder næringskattepligten af investeringsforeningens salg, nemlig først ved udlodningen af fortjenesten fra salget til medlemmet. Udlodningen næringsbeskattes hos medlemmet. Foreningen selv bliver aldrig næringskattepligtig. Foreningens udlodningspligt er tilrettelagt efter, at den typiske ejer ikke er næringskattepligtig og foreningen har derfor ret til at undlade at udlodde gevinster ved salg efter tre år. De gevinster, der ikke udloddes, får i stedet inve-

steringsforeningsbeviset til at stige i værdi. Hvis investeringsforeningsbeviset vurderes at være et anlægsaktiv ligesom hovedaktionæraktier, kan det efter gældende ret sælges uden beskatning. For at undgå dette foreslås at indføre en lagerbeskatning efter de regler, der gælder for næringsdrivende, også selvom investeringsforeningsbeviset måtte være et anlægsaktiv.

Til nr. 8

Forslaget til aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 5, handler om beskattningen, når en akkumulerende eller udloddende investeringsforening bliver et interessentskab eller en kontoførende investeringsforening, uden at foreningen opløses. En akkumulerende forening er en forening, der - med selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5a,'s ord - udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, uden at være en udloddende forening.

Forslaget til aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 6, handler om beskattningen, når en investeringsforening, der hidtil er blevet set bort fra, skifter skattemæssig status, således at medlemmerne ikke længere skal beskattes som deltagere i et interessentskab, men fremover skal beskattes som medlemmer af en akkumulerende forening.

Forslaget til aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 7, handler om samme situation, blot således at deltagerne fremover skal beskattes som medlemmer af en kontoførende eller udloddende investeringsforening.

Normalt er det således, at de pågældende investeringsforeninger har flere medlemmer. § 9, stk. 5 - 7, skal imidlertid gælde, selvom der kun er et medlem, når blot der er tale om en forening, der er gyldig efter de civile regler.

Forslaget til § 9, stk. 5.

Bestemmelsen handler som anført om beskattningen, når en akkumulerende eller udloddende investeringsforening bliver et interessentskab eller en kontoførende investeringsforening, uden at foreningen opløses.

Det foreslås, at overgangen sidestilles med ophør af foreningen og afståelse af foreningsbeviset.

Akkumulerende investeringsforening

Som anført foran vedrører præciseringen af kravene til medlemstallet ikke de akkumulerende investeringsforeninger. Det er derfor først og fremmest overgang fra en akkumulerende investeringsforening til en kontoførende investeringsforening uden at foreningen opløses, der bliver relevant. Overgang fra en akkumulerende investeringsforening til interessentskabsbeskat-

ning uden foreningens opløsning vil dog e.o. kunne forekomme.

En akkumulerende forening beskattes som et aktieselskab. Det fremgår allerede i dag af selskabsskatte-lovens § 1, stk. 1, nr. 5a, jf. § 5, stk. 1 og 4, at overgangen betyder, at der sker beskatning af urealiserede fortjenester m.v. i selve foreningen på samme måde som ved ophør af et aktieselskab.

Herudover foreslås, at fortjenesten på investeringsforeningsbeviset beskattes hos indehaveren, som om beviset blev afstået.

Den nævnte beskatning svarer til beskatningen, som sker ved opløsning af et aktieselskab.

Udloddende investeringsforening

Såvel efter forslaget som efter gældende ret er en udloddende forening skattefri. Den betaler ikke selskabsskat. Overgang fra en udloddende forening til interessentskab eller kontoførende forening vil derfor heller ikke udløse selskabsskat i foreningen.

Derimod vil overgangen udløse en udlodningspligt. Overgangen skal nemlig sidestilles med afståelse. Det betyder, at en evt. urealiseret avance på de aktier, der tilhører den udloddende forening, skal gøres op på ved statusskiftet. Den skal i henhold til reglerne i ligningslovens § 16 C, stk. 2, indgå i den afsluttende minimumsudlodning.

Overgang til interessentskab eller kontoførende forening vil endvidere udløse avanceskat på investeringsforeningsbeviserne. Skatten opgøres på grundlag af handelsværdien efter at denne er nedsat med den pligtige minimumsudlodning.

Kontoførende forening

Hvad der skal ske, hvis en kontoførende forening overgår til interessentskab, fremgår af lovforslaget vedrørende beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger. I dettes § 18 foreslås, at det skattemæssige statusskift fra kontoførende forening til interessentskab udløser beskatning af indskud, der ikke er hævet.

Forslaget til § 9, stk. 6 og 7.

Det vil kunne forekomme, at medlemmerne i f. eks. en kontoførende forening med under 8 medlemmer, som er blandet selskaber og personer, ophører med at skulle beskattes som deltagere i et interessentskab, fordi personmedlemmerne udtræder. Det vil også kunne forekomme, at en forening, hvor medlemmerne efter de hidtil gældende regler har skullet behandles som deltagere i et interessentskab, fordi det kun har haft et enkelt eller nogle få selskabsmedlemmer, som

følge af forslaget skal overgå til beskatning som investeringsforening.

Det fremgår af *forslaget til stk. 6 og 7*, at disse statusskift ikke kan sidestilles med afståelse bortset fra det tilfælde, hvor den fortsættende forening er omfattet af reglerne for akkumulerende investeringsforeninger. Når statusskiftet ikke kan sidestilles med afståelse, betyder det også, at den fortsættende forening bruger interessenternes oprindelige anskaffelsessummer. Der succederes altså. Den, der afstår en andel i foreningen efter statusskiftet skal bruge anskaffelsessummen fra før statusskiftet, men det er foreningens karakter efter statusskiftet, der afgør, hvilke regler om beskatningen af fortjenesten på andelen, der gælder. Hvis foreningen i skattemæssig henseende er en obligationsbaseret udloddende forening efter statusskiftet, beskattes hele fortjenesten således efter aktieavancebeskatningslovens § 2 d.

Overgang til en akkumulerende forening sidestilles dog ifølge stk. 6 med afståelse. Det skyldes, at interessenterne kan have brugt realisationsprincippet. Hvis den akkumulerende forening bruger lagerprincippet, vil urealiseret tab og gevinst på overgangstidspunktet aldrig komme til at indgå i en skattepligtig indkomst, heller ikke selvom de aktiver, de knytter sig til, afstås. Tilsvarende problemer opstår, hvis den akkumulerende forening er skattefri.

Til nr. 9

Efter gældende ret er det en betingelse for skattefri aktieombytninger, jf. aktieavancebeskatningslovens § 13, stk. 1 og 3, at transaktionerne er gennemført inden for en periode på højst 6 måneder regnet fra den første ombytningsdag.

Dette vil efter lovforslaget fortsat være udgangspunktet. Men det har imidlertid vist sig, at fristen af praktiske eller andre reelle årsager i visse tilfælde ikke kan overholdes.

Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til at forlænge fristen. Det er tanken, at fristen f.eks. kan forlænges, hvis der er tale om en nystartet virksomhed, hvor aktiernes faktiske værdi undtagelsesvis først kan fastlægges på et senere tidspunkt end 6 måneder fra første ombytningsdag. Et andet eksempel, som evt. kan komme på tale, er, at det ikke er muligt at få inddraget samtlige aktier inden for de 6 måneder.

Det er tanken, at kompetencen til at give forlængelse udlægges til den myndighed, som behandler selskabets ansøgning om eller som har givet selskabet tilladelse til ombytningen, jf. § 4 i bekendtgørelse nr. 1107 af 13. december 2000 om sagsudlægning.

Til § 4

Ændringen er redaktionel og er en følge af, at det foreslås tydeliggjort, at ikke blot udloddende investeringsforeninger, men også kontoførende foreninger er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Til § 5

I lovforslagets § 1, nr. 1, er skattefrihed for selve den kontoførende investeringsforening hjemlet i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. I konsekvens heraf skal der ikke indeholdes udbytteskat ved udbytte, der udbetales til den kontoførende forening. Det skaber en administrativ klarhed, at der i relation til alle skattefri investeringsforeninger kommer til at gælde samme regler om, at der ikke skal indeholdes udbytteskat ved udbyttebetalinger til foreningerne. I stedet foreslås, at den kontoførende forening selv skal indeholde udbytteskat, på samme måde som det er tilfældet med udloddende investeringsforeninger. Den kontoførende forenings medlemmer indtægtsfører udbyttet, allerede når foreningen erhverver ret til det. Foreningen skal derfor indeholde udbytteskatten på dette tidspunkt. Den behandles derefter som endelig eller foreløbig skat efter de almindelige regler om udbytteskat.

Som følge af at udbyttebetalinger fra den kontoførende forening til medlemmerne ofte kan ske skattefrit, indeholdes der ikke udbytteskat af disse.

Til § 6

Til nr. 1

Den foreslåede regel i kursgevinstlovens § 30, stk. 3, går i første led ud på, at for så vidt angår kurssikring ved rentetilpasning omfatter § 30, stk. 1, nr. 3, uanset stk. 3, 1. og 2. pkt., dog kontrakter eller aftaler vedrørende realkreditlån, hvor der sker skift af debitor ved overdragelse af fast ejendom.

Det foreslåede andet led i bestemmelsen går ud på, at sådanne kontrakter eller aftaler også er omfattet § 30, stk. 1, nr. 3; såfremt kontrakten eller aftalen opsiges på vilkår som nævnt i kursgevinstlovens § 22, stk. 3, 2. - 4. pkt., eller opsiges i tilfælde som nævnt i § 22, stk. 4.

Det andet led i den foreslåede bestemmelse indebærer for det første, at hvis kontrakten eller aftalen opsiges i perioden fra 6 måneder før til 6 måneder efter overdragelsen (afståelsestidspunktet henholdsvis anskaffelsestidspunktet) for den faste ejendom, og der for sælger henholdsvis køber er tale om første opsigelse inden for det pågældende tidsrum, skal kontrakten ikke beskattes som en finansiel kontrakt. Dette gælder dog ikke ved ejerskifte mellem ægtefæller, medmin-

dre ejerskiftet er et led i separation eller skilsmisse, eller når en person afstår en ejendom til et selskab, hvor personen og dennes ægtefælle på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse eller aftale har bestemmende indflydelse på selskabets handlemåde.

Den andet led indebærer for det andet efter de nævnte regler, at kontrakten eller aftalen ikke skal behandles som en finansiel kontrakt, når opsigelsen sker efter krav fra det realkreditinstitut, der er kreditor i henhold til rentetilpasningslånet, eller ved opsigelse, som sker i forbindelse med en efterlevende ægtefælles overtagelse af en fast ejendom i forbindelse med skifte af et dødsbo eller ved udlevering til ægtefællen, herunder til hensiddende i uskiftet bo. Undtagelsen er betinget af, at den afdøde ægtefælle på tidspunktet for dødsfaldet var ejer af den faste ejendom. Undtagelsen er endvidere betinget af, at indfrielse (eller opsigelse til indfrielse) sker inden for perioden 6 måneder før til 6 måneder efter udlodningstidspunktet eller tidspunktet for udlevering.

Selvom de nævnte regler i § 22, stk. 3 og 4, vedrører indfrielse af kontantlån, er den foreslåede bestemmelse ikke kun begrænset til at gælde for opsigelse af kurskontrakter vedrørende kontantlån. Det er alene afgørende, om kontrakten opsiges på de vilkår, der er nævnt i kursgevinstlovens 22, stk. 3, 2. - 4. pkt., eller i tilfælde som nævnt i stk. 4.

Til nr. 2

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 8.

Til § 7

Til nr. 1

Det tydeliggøres, at udbetaling af udbytteskat uden om en investeringsforening er afgiftspligtig indkomst for modtageren. Det sker i lighed med et tilsvarende forslag på indkomstskatteområdet. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 2

Efter pensionsafkastbeskatningsloven beskattes fortjenesten på de aktiver, der tilhører en kontoførende investeringsforening, med 15 pct. Beskatningen sker efter et princip om gennemsigtighed. Beskatningen sker efter lagerprincippet. Det foreslås der ingen ændringer i. Reglerne for beskatningen har hidtil været i pensionsafkastbeskatningsloven. Forslaget til lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger omfatter også medlemmer, der anvender lagerprincippet. Der er derfor ikke behov for selvstændige regler i pensionsafkastbeskatningsloven. Det

F. t. l. vedr. forskellige skattelove

foreslås derfor at man i pensionsafkastbeskatningsloven nøjes med at henvise til principperne i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger. Det betyder, at hele denne lov finder anvendelse, herunder reglerne om foreningernes pligt efter § 3 til at foretage en opgørelse efter de regler, der gælder for pensionsafkastbeskattede.

Til § 8

Til nr. 1

Der er tale om en præcisering af den gældende indberetningspligt for kontoførende investeringsforeninger.

Indberetningsordningen indebærer, at oplysninger, der er relevante for skatteansættelsen af det enkelte medlem, indberettes af foreningen til Told & Skat, således at oplysningerne kan fortrykkes på det enkelte medlems selvangivelse og indgå i grundlaget for skattemyndighedens kontrol af medlemmets selvangivelse.

De nærmere krav til indberetninger fra foreningerne vil blive fastsat administrativt efter forudgående høring af Investeringsforeningsrådet.

Til nr. 2

Efter de foreslåede regler for kontoførende investeringsforeninger skal der ved opgørelsen af tilskrivninger på eller hævnninger af indskud i en sådan forening tages hensyn til, hvilke skattemæssige principper, som det enkelte medlem anvender. Disse oplysninger skal foreningen efter forslaget have af det enkelte medlem.

Det nærmere indhold af disse oplysninger må aftales mellem investeringsforeningen og det enkelte medlem på baggrund af de krav, som skattemyndighederne stiller til indberetninger fra foreningerne.

Til nr. 3

Forslaget er af redaktionel karakter og en følge af forslaget under nr. 2.

Til § 9

Det foreslås at loven har virkning for indkomståret 2002 og følgende indkomstår. Det betyder, at fællesforeninger først kan oprettes fra dette år.

§ 2, nr. 4-10, vedrører forskellige opstramninger af den udloddende investeringsforenings pligt til at udlodde. Det foreslås i stk. 2, at de har virkning for udlodningerne fra foreningen i år 2003. Udlodningerne i år 2003 er udlodning af foreningens indtjening i år 2002.

Forslaget til et nyt stk. 6 i aktieavancebeskatningslovens § 3 om, at alle investeringsforeningsbeviser, der besiddes af en næringsdrivende, skal lagerbeskattes, kan betyde, at nogle næringsaktier, der hidtil har været behandlet efter realisationsprincippet, skal overgå til lagerprincippet med virkning fra 2002. I disse tilfælde foreslås, at anskaffelsessummen skal bruges som primoværdi. Ellers ville værditilvæksten fra anskaffelsestidspunktet indtil de nye regler træder i kraft blive unddraget beskatning. Et evt. tab i samme tidsrum ville ikke kunne udnyttes. Forslaget følger ikke af en særlig ikrafttrædelsesbestemmelse, men det følger af formuleringen af stk. 6, sidste pkt.

Et ikrafttrædelsesproblem er ikke behandlet i ikrafttrædelsesbestemmelserne, men skal løses på basis af forslaget til § 3, nr. 5. Det angår de investeringsforeningsbeviser, der omfattes af § 2 d, stk. 5, 2. pkt., således som denne bestemmelse foreslås affattet i nærværende forslag. Denne bestemmelse kan betyde, at investeringsforeningsbeviser fra 2002 skal beskattes efter lagerprincippet i stedet for realisationsprincippet, fordi foreningen investerer i aktiver, der, hvis de havde været direkte ejet af medlemmet skulle have været beskattet efter lagerprincippet. Forslaget til § 3, nr. 5, betyder, at anskaffelsessummen i så fald skal bruges som primoværdi.

Et andet ikrafttrædelsesproblem er heller ikke behandlet i ikrafttrædelsesbestemmelserne, men skal løses på basis af forslaget til § 3, nr. 8. Det fremgår af bemærkningerne til § 3, nr. 8, at i tilfælde hvor en forenings medlemmer hidtil har skullet beskattes efter interessentskabsreglerne, fordi de ikke opfylder kravet til medlemstal og medlemssammensætning, men derefter overgår til beskatning som investeringsforening udløser overgangen ikke beskatning, bortset fra hvis den fortsættende forening er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5a.. Dette gælder også, hvis overgangen sker i forbindelse med ikrafttrædelsen af nærværende forslag. Hvis den fortsættende forening er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5a, sker den afsluttende avancebeskatning hos deltagerne med kalenderåret som indkomstår i 2002 og ikke i 2001.

Det foreslås i stk. 3, at lovforslagets § 6, nr. 1, skal have virkning for overdragelse af fast ejendom og for opsigelse af kontrakter, der finder sted fra den 1. januar 2002. Ved overdragelse af fast ejendom er tidspunktet for aftalens indgåelse afgørende, idet ejendomsretten overgår til køberen, selv om tidspunktet for opfyldelsen af handlen først indtræder på et senere tidspunkt. Overtagelsesdagen, tidspunktet for underskrivelse eller tinglysning af skøde er således uden betydning.

Sammenfatning af de modtagne udtalelser og kommentarer hertil

Organisation/ Myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer
Investerings- Foreningsrådet	IFR finder, at dette forslag og forslaget om kontoførende foreninger i det hele indeholder en række velgennemtænkte forbedringer og præciseringer af de gældende regler og vil kunne løse mange af foreningernes eksisterende problemer. Rådet kan derfor bifalde vedtagelsen af lovforslagene. Rådet er således generelt tilfreds med, at fåmandsforeninger skattemæssigt kan etableres for ikke- fysiske personer, og at gældende praksis for kontoførende foreninger præciseres i ny lovgivning.	
	IFR ønsker, at selskaber skal kunne deltage i obligationsbaserede fåmandsforeninger, selvom selskaberne bruger realisationsmetoden ved opgørelse af deres fortjenester. Fordelen ved den skatteudskydelse, som et aktieselskab kan opnå ved at oprette en obligationsbaseret investeringsforening, er nemlig efter rådets opfattelse helt minimal, nemlig 0,05 pct. p.a. Fordelen skal holdes op mod omkostningerne.	Selvom den årligt opgjorte fordel kun er 0,05 pct. p.a. er den tilstede, idet selskaberne formentlig selv vil kunne oprette investeringsforeninger med langt færre omkostninger end almindelige investeringsforeninger. Hvis dette sker i større udstrækning i et enkelt år, vil der i det pågældende år kunne opstå et større engangstab af provenu., fordi indtægtsførslen af renter fra obligationerne forskydes til det følgende år. Det samlede mulige engangstab kan opgøres til 2 mia. kr. idet det anslås, at selskaber - uden for den finansielle sektor - har en obligationsbeholdning på 100 mia. kr. I øvrigt ligger ønsket uden for formålet med lovforslaget, der er at forbedre pensionsbranchens muligheder for at fremme kapitaltilførslen til innovative foreninger.

Organisation/ Myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer
	<p>IFR ønsker, at PAL-skattepligtige fysiske personer også skal kunne deltage i fåmandsforeninger.</p>	<p>Behovet vurderes at være særdeles begrænset. Ønsket ligger uden for formålet med lovforslaget, der er at forbedre pensionsbranchens muligheder for at fremme kapitaltilførslen til innovative foreninger.</p> <p>Hertil kommer, at på indkomstskattens område bør fysiske personer ikke være medlemmer af en fåmandsforening, fordi der vil kunne forekomme fysiske personer, hvis skattepligtige aktiegevinster ikke skal udloddes, og der ses på den baggrund heller ikke afgørende grunde til, at PAL-pligtige fysiske personer skal kunne anvende fåmandsforeninger. Endelig kan det blive vanskeligt at sikre, at investeringsbeviset til stadighed vil være placeret i en pensionsordning med et individuelt depot. Der forekommer i forvejen regler for skattefri akkumulerende foreninger, hvis beviser ikke må forekomme udenfor de PALpligtiges kreds. Reglerne for disse investeringsbeviser kan imidlertid ikke kalkeres. De pågældende foreninger er karakteriseret ved, at beviserne aldrig må forekomme udenfor de PALpligtiges kreds. Noget tilsvarende gælder ikke for de her foreliggende foreninger, der kun behøver at være omfattet af reglerne for fåmandsforeninger i en del af deres levetid. Under alle omstændigheder er ønsket en komplikation, der ikke er imødekommet.</p>
	<p>IFR finder, at forslaget om manglende tabsfradrag ved koncernforbundne selskaber vil blive meget vanskelig at administrere, fordi medlemmerne normalt ikke kender investeringsforeningens investeringer i detaljer. Det oprindelige forslag gik ud på, at selskabers fradrag for tab på visse obligationsbaserede investeringsbeviser bortfalder, når investeringsforeningen investerer i fordringer på koncernforbundne selskaber. Baggrunden er, at der ikke er fradrag for tab på fordringer på koncernforbundne selskaber, når fordringerne er i direkte eje. Så skal der heller ikke være fradrag, når fordringerne ejes gennem en investeringsforening.</p>	<p>Kritikken er søgt imødekommet ved at begrænse bortfald af fradragsretten til de tilfælde, hvor investeringsforeningen, der investerer i koncernforbundne selskaber, selv er en fåmandsforening. Det præciseres i øvrigt, at begrænsningen af fradragsretten efter den gældende bestemmelse i kursgevinstlovens § 4 ikke gælder for tab på børsnoterede obligationer eller andre børsnoterede fordringer.</p>

Organisation/ Myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer
	<p>Efter lovforslaget skal vederlag m.v., som modtages for udlån af værdipapirer, udloddes. Efter IFR's opfattelse bør udbyttekompensation, som modtages via låntager, beskattes som aktieindkomst.</p> <p>IFR tager lovforslagets bemærkninger vedrørende aktieudlån som indicium for, at aktieudlån ikke skal betragtes som afledte finansielle kontrakter i henhold til den såkaldte 25 pct.'s bekendtgørelse.</p> <p>Den foreslåede begrænsning af udlodningsreguleringen ved tab vil efter IFR's opfattelse ikke få den tilsigtede virkning, ligesom IFR ikke er enig i, hvilket illustreres ved et eksempel, at det er muligt at forøge tab ved at foretage yderligere indskud i en udloddende enkeltmandsforening, som har haft udlodningspligtige tab. Udlodningen i foreningen og beskattningen af investor forhindrer en kortsigtet spekulation i tabsreguleringen, da man regulerer på gevinster og ikke regulerer på tab.</p> <p>Subsidiært ønsker IFR at begrænse forslaget om at udlodningsreguleringen ikke gælder, til enmandsforeninger.</p>	<p>Forslaget imødekommes. Der indsættes en regel i lovforslaget om, at udbyttekompensation, som modtages fra en låntager af aktier, beskattes som aktieindkomst.</p> <p>Lovforslaget vedrører ikke spørgsmålet om klassifikationen af aktieudån i relation til bekendtgørelsen om investeringsforeningers oplysningspligt og administration af 25 pct.s reglen for aktiebaserede investeringsforeninger.</p> <p>Spørgsmålet om, hvorvidt aktieudlån er en afledt finansiell kontrakt vedrører fortolkning af en materiel bestemmelse i aktieavancebeskatningsloven og ligger således uden for formålet med lovforslaget.</p> <p>Efter lovforslaget skal udlodningsreguleringen ikke finde anvendelse ved tab i foreninger med 8 medlemmer. Udlodningsreguleringen giver det medlem, der foretager et indskud i en forening med gamle tab en fordel. Selvom indskuddet er nyt, skal afkastet fra det først udloddes og beskattes samtidigt med udlodningen på de gamle indskud. Udlodningsreguleringen giver en skatteudskydelse og likviditetsfordel.</p> <p>En person kan ved at foretage et indskud i en forening med tab udskyde beskattningen af afkastet fra indskuddet, til medlemsskabet ophæves. Hvis indskuddet i stedet foretages i en ny forening uden gamle tab, vil afkastet af indskuddet i stedet blive beskattet straks. Disse sammenhænge bestrider foreningerne ikke. Der er tale om et eksisterende problem, som er acceptabelt i foreninger med mange medlemmer med små indskud men ikke i foreninger med få medlemmer og store indskud. Forslaget fastholdes derfor.</p>
	<p>IFR ser stadig gerne, at spaltning undgås, og ønsker derfor fortsat en gennemførelse af ændring af udlodningsreguleringen, jf. tidligere møder herom. Allerhelst ser IFR en ændring af ligningslovens § 16 C, således at aktieavancer under 3 år ikke længere kræves udloddet.</p>	<p>IFR har tidligere rejst dette ønske over for Skatteministeriet, som fortsat overvejer sagen. Ønsket vedrører ikke det foreliggende forslag.</p>
	<p>IFR ønsker, at ved statusskift fra udloddende forening til kontoførende forening eller interentskab sidestilles indløsning med ophør.</p>	<p>Ønsket er imødekommet ved en lovændring.</p>

Organisation/ Myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer	FSR finder det positivt, at forslaget må antages at løse en række af investeringsforeningernes aktuelle skatteproblemer. Skattere reglerne for investeringsforeninger er overordentlig komplicerede, og det er tilnærmelsesvis umuligt for medlemmerne at gennemskue de skattemæssige konsekvenser af investeringerne. FSR anbefaler, at der snarest muligt gennemføres en skattereform inden for det samlede investeringsområde.	Formålet med lovforslaget er først og fremmest at udmønte et tilsagn fra regeringen om at give pensionsbranchen bedre muligheder - herunder skattemæssigt - for at forvalte dens investeringer i små og mellemstore virksomheder i særlige innovationsforeninger og gennem såkaldte fåmandsforeninger. En skattereform af hele regelsættet for investeringsforeninger ville blive meget omfattende og tidskrævende, hvilket ville medføre, at regeringen ikke ville kunne leve op til det afgivne tilsagn inden for rimelig tid.
	Der ses ikke offentliggjorte afgørelser, hvor skattemyndighederne har nægtet at godkende en investeringsforening som et selvstændigt skattesubjekt under henvisning til antallet af medlemmer. Efter FSR's opfattelse kan antallet være lavere end 8 uden, at foreningen mister sin stats som et selvstændigt skattesubjekt.	Der eksisterer i administrativ praksis usikkerhed om, hvor grænsen går. Der eksisterer en enkelt utrykt afgørelse, der ikke anerkender en investeringsforening med 7 medlemmer som et selvstændigt skattesubjekt, og der findes den bindende forhåndsbesked som nævnt af FSR i TfS 1994.165, en forening, uanset at medlemskredsen evt. ikke ville komme til at overstige 8, under de foreliggende omstændigheder kunne anses for et selvstændigt skattesubjekt med karakter af en investeringsforening i selskabsskattelovens forstand. Ved stiftelsen ville foreningen dog have mindst 8 medlemmer. I det oprindelige lovforslag var der foreslået en objektiv grænse på 8 medlemmer. Lovforslaget ændres på dette punkt, idet medlemsgrænsen er opblødt i lovforslaget således, at en investeringsforening skattemæssigt kan anerkendes som en investeringsforening, selvom den har under 8 medlemmer, hvis der sker effektiv markedsføring over for offentligheden mhp at bringe antallet af medlemmer op.
	Hvis en investeringsforening med færre end 8 medlemmer etableres som en akkumulerende forening, er der ingen grund til at afskære fysiske personer, hhv. udloddende eller kontoførende investeringsforeninger fra at være medlemmer.	Ønsket imødekommes. Akkumulerende investeringsforeninger beskattes som aktieselskaber. Lovforslaget er ændret således, at medlemsgrænsen på 8 kun gælder for udloddende og kontoførende investeringsforeninger, hvorefter der i en akkumulerende forening kan være ned til et medlem, der kan være et selskab. Det forudsættes dog, at foreningen civilretligt kan stiftes gyldigt med ned til et medlem.

Organisation/ Myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer
	Må være en lapsus, at begrænsningen af medlemskredsen ikke gælder fonde omfattet af fondsbeskatningsloven.	Efter gældende regler er fonde, der er omfattet af PAL, ikke omfattet af fondsbeskatningsloven. Der var derfor ikke tale om en lapsus i det oprindelige lovforslag. Lovforslaget ændres således, at selskaber, der anvender lagerprincippet, kan være medlemmer i en udloddende forening. Der foreslås tilsvarende en regel, hvorefter fonde, der anvender lagerprincippet ligeledes kan være medlemmer.
	Der spørges, om der uden om investeringsforeningsloven og dermed tilsyn skattemæssigt kan etableres f. eks. en aktiebaseret udloddende investeringsforening med aktieselskabet som eneste ejer, når det lægges til grund, at investeringsforeningen udstyres med sædvanlige ejerbeføjelser.	Lovforslaget er ikke til hinder for etablering af investeringsforeninger, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 8, uanset at foreningen ikke omfatter tilsyn, men det er afgørende, at investeringsforeningen er civilretligt gyldigt stiftet. Det er endvidere en betingelse, at beviset er noteret på navn. Efter Økonomiministeriets regler kan en specialforening i øvrigt nøjes med kun at have ét medlem.
	Efter FSR's opfattelse bør det overvejes i selskabsskatteloven og lovforslaget om kontoførende investeringsforeninger at præcisere, hvornår der foreligger en investeringsforening. Er der eksempelvis tale om en investeringsforening, når foreningen – udover værdipapirer – har til formål at investere i fast ejendom. Efter FSR's opfattelse kan der argumenteres for, at en aktiebaseret udloddende investeringsforening efter gældende regler kan anbringe formuen i beviser i en udloddende obligationsbaseret forening uden, at foreningen af den grund kan miste sin status som en aktiebaseret forening. Den foreslåede ændring vil ikke virke befordrende for en udvikling, hvor investeringsforeninger alene investerer i andele i andre investeringsforeninger.	Det er ikke muligt at fastsætte enkle og administrerbare kriterier for hvilke aktiviteter en forening må udøve og hvilke aktiver den må besidde for, at foreningen skattemæssigt fortsat vil kunne anerkendes som en investeringsforening. Vi er ikke bekendt med, at der i dag skulle eksistere et behov. I lovforslaget § 3, nr. 1, er foreslået, at en aktiebaseret investeringsforening ikke må have beviser i en udloddende obligationsbaseret investeringsforening. Formålet er at hindre misbrug af skattereglerne. Uden en sådan regel ville det være muligt at konverterer afkast af obligationer, der skal beskattes som kapitalindkomst, til beskatning som aktieindkomst, ved at indskyde en aktiebaseret udloddende investeringsforening mellem investor og en udloddende obligationsbaseret investeringsforening.

Organisation/ Myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer
	<p>Det foreslås præciseret, at bestemmelsen i det oprindelige lovforslags § 3, nr. 8, og § 6, nr. 1, alene regulerer situationer, hvor der sker op-hør uden foreningens opløsning eller fusion og spaltning, idet regler og praksis i de op-hørssituationer, der ikke omfattes af lovforsla-get fortsat vil være gældende.</p> <p>FSR henstiller, at det præciseres, at reglerne om skattefri spaltning også kan anvendes af akkumulerende investeringsforeninger ude-lukkede for PAL beskattede, der beskattes ef-ter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, hvis den modtagende forening beskattes som en udloddende eller akkumulerende efter sel-skabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.</p>	<p>Der er som ønsket af FSR foretaget en præcisering i lovforslaget.</p> <p>Det rejste ønske vedrører ikke lovforslaget. Spørgsmålet om hvilke regler, der skal gælde ved spaltning af PAL-pligtige, herunder akkumulerende PAL-pligtige medlemmer vil mest hensigtsmæssigt kunne tages op i forbindelse med generelle overvejelser om af reglerne for skattefri dispositioner for skattesubjekter omfattet af selskabs-skatteloven og PAL-pligtige.</p>
	<p>Muligheden for spaltning af aktiver i en akku-mulerede investeringsforening har navnlig betydning for PAL-pligtige. Af praktiske grunde mest hensigtsmæssigt, at den skattemæssige og pensionsafkastmæssige skæringsdag er sammenfaldende. Der bør indsættes hjemmel til en tilsvarende skattefri spaltning i PAL med virkning fra den 1. januar 2001.</p>	<p>Den foreslåede regel i lovforslagets § 9 vil udgå af lovforslaget og i stedet indgå i forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven (Ændret beregning af friholdelse for pensionsafkastskat som følge af overgang fra matematisk kursopskrivning til markedsværdi m.v.). Bemærknin-gen vil blive kommenteret i dette lov-forslag.</p>
	<p>Ad fristforlængelse for aktieombytning FSR bifalder forslaget, men foreslår, at der sker en tilkendegivelse af, hvad der menes med, at fristen kan forlænges, når »der forelig-ger særlige omstændigheder«. FSR går endvi-dere ud fra, at der vil blive udstedt nærmere retningslinjer for behandlingen af dispensati-onsansøgningerne.</p>	<p>Lovforslaget ændres, således at be-stemmelsen går ud på, at skatteministe-ren kan forlænge fristen. I bemærknin-gerne til forslaget anføres eksempler på de tilfælde, der kan begrunde en frist-forlængelse. Det er ikke muligt og ej heller hensigtsmæssigt at forsøge at foretage en udtømmende opremsning af de tilfælde, hvor en dispensation kan komme på tale, idet det netop ikke er muligt at forudse alle relevante situati-oner. Af samme grund er det heller ikke hensigtsmæssigt at udstede nær-mere retningslinjer.</p>
	<p>Ad kurssikringskontrakter FSR hilser forslaget velkomment. FSR henvi-ser til de indledende bemærkninger, hvori er anført, at forslaget kun vedrører fysiske perso-ner, hvilket kun er korrekt for det andet led idet foreslåede 4. pkt. i stk.3.</p>	<p>FSR har ret, og den pågældende be-mærkning udgår af lovforslaget.</p>

Organisation/ Myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer
	I bemærkningerne er betegnelserne kurskontrakter og rentegaranti anvendt stort set anvendt synonymt. Det kan være hensigtsmæssigt at anføre, at forslaget alene vedrører særskilte kontrakter, og ikke de tilfælde, hvor debitor har optaget et lån, hvor det er aftalt, at lånet forrentes med en variabel rente, der ikke kan overstige et maksimum på f. eks. 8 pct.	Bemærkningerne til forslaget er forkortet, og terminologien er strammet op således, at der anvendes udtrykket »kurskontrakter« og »kurssikringskontrakter«. Det er et konkret ligningsmæssigt spørgsmål om der i tilfælde, hvor et lån forrentes med en variabel rente, der er maksimeret, foreligger et lån og en finansiell kontrakt, og om den finansielle kontrakt i givet fald skal beskattes efter kursgevinstlovens § 29.
	Det bør overvejes, om ikrafttrædelsen kan fastsættes til et tidligere tidspunkt, således at eventuelle hidtidige overdragelser friholdes for beskatning.	Lovforslaget er fremadrettet, idet der pt. kun findes et begrænset antal kurssikringskontrakter vedrørende rentetilpasning. Det vil ikke være muligt uden administrativt besvær at finde eventuelle skatteydere, der måtte være blevet beskattet kurssikringskontrakt ved et ejerskifte af den belånte ejendom. Den foreslåede ikrafttræden fastholdes.
Forsikring & Pension	F & P meget tilfreds med, at udkastet til lovforslag, som forhåbentlig i nær fremtid kan blive fremsat og vedtaget. F & P finder det rimeligt, at der indføres en bestemmelse i PAL-loven om, at den kuponskat, udloddende investeringsforeninger afholder, kan fradrages i PAL-pligtige medlemmers skat, svarende til ligestillingen mellem puljeordninger og direkte investeringer i individuelle depoter. Samme princip bør gælde for skattefritagne akkumulerende foreninger, der alene har PAL-pligtige medlemmer.	Forudsætningen for en ordning for investeringsbeviser svarende til den, der ifølge PAL gælder for puljeordninger, er at den PAL-pligtige udover udbytte og gevinst eller tab på beviset beskattes af den udenlandske skat. Udlokningsreglerne for udloddende investeringsforeninger indebærer, at der som udbytte af investeringsbeviset alene sker beskatning af det udenlandske udbytte efter skat. Dertil kommer at værdien af investeringsbeviset afspejler, at der er betalt skat af udbyttet, Den indre værdi bliver mindre, end den ellers ville have været, som følge af skatten.
		For de akkumulerende foreninger gælder tilsvarende, at investeringsbevisets værdi afspejler, at der er betalt skat i udlandet, hvorfor en ordning som ønsket forudsætter, at den PAL-pligtige ud over gevinst eller tab på beviset beskattes af den udenlandske skat. Det forekommer umiddelbart vanskeligt, at dette skulle kunne lade sig praktisere.

Organisation/ Myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer
Finansrådet	Efter rådets opfattelse bør kravet om, at fysiske personer ikke må være omfattet bortfalde. Henholder sig i øvrigt til IFR's høringssvar.	Efter lovforslaget kan fysiske personer ikke være medlemmer af en fåmandsforening. Dette hænger sammen med, at der ikke er udlodningspligt for fortjenester på aktier i en udloddende forening, når aktierne sælges efter mere end 3 års ejerskab, selvom fortjenester på aktier ejet i mere end 3 år hos fysiske personer skal beskattes, når aktiebeholdningen overstiger 3 år. Ønsket ligger i øvrigt uden for formålet med lovforslaget, der er at forbedre pensionsbranchens muligheder for at fremme kapitaltilførslen til mindre, innovative virksomheder.
Advokatrådet	Ingen bemærkninger	
Københavns kommune	Forskellige tekniske og redaktionelle bemærkninger	Disse bemærkninger er indarbejdet i lovforslaget.
Frederiksberg kommune	Ingen bemærkninger	
Erhvervenes Skatteseekretariat	Ingen bemærkninger	
Kommunernes Landsforening	Ingen bemærkninger	
Skatterevisorforeningen	Ingen bemærkninger	
Realkreditrådet	Støtter forslaget om kurssikringskontrakter	
Skattechefforeningen	Ingen bemærkninger	
Foreningen Registrerede Revisorer	Støtter forslagene vedrørende kurssikringsinstrumenter og aktieombytning	

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 1. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler her i landet hjemmehørende:

5 a) investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud. Udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, omfattes dog af nr. 6. Akkumulerende investeringsforeninger omfattes af nr. 6, hvis foreningen i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom udelukkende optager medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, eller medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, i hvis pensionsopsparing investeringsbeviset indlægges. Det er en betingelse, at investeringsbeviserne i henhold til vedtægterne skal være forsynet med en klausul om, at den udstedende forening alene må sælge disse til den i 1. pkt. nævnte medlemskreds, og at medlemmet alene må sælge disse til den i 1. pkt. nævnte medlemskreds og til den udstedende forening,

6) andre foreninger, korporationer, stiftelser, legater og selvejende institutioner, jf. dog § 3, for så vidt foreningen m.v. ikke er omfattet af fondsbeskatningsloven. Skattepligten omfatter alene indtægt ved erhvervs-mæssig virksomhed samt fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervs-mæssige virksomhed.

Stk. 2 - 6 - - -

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 299 af 27. april 2000, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 339 af 16. maj 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. En investeringsforening omfattes kun af stk. 1, nr. 6, såfremt den har mindst 8 medlemmer, medmindre der sker en effektiv markedsføring over for offentligheden eller større dele heraf med henblik på at bringe antallet af medlemmer op. Koncernforbundne medlemmer, jf. kursgevinstlovens § 4, regnes i denne sammenhæng for et medlem.

Stk. 8. En investeringsforening med mindre end 8 medlemmer, der ikke opfylder kravene i stk. 7, omfattes dog af stk. 1, nr. 6, såfremt investeringsbeviserne i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom lyder på navn, og såfremt der i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom alene optages medlemmer, der er juridiske personer, og hvor ingen deltagere i de juridiske personer beskattes direkte af fortjeneste på investeringsforeningsbeviset eller af udlodning fra investeringsforeningen efter reglerne for fysiske personer. Udloddende eller kontoførende investeringsforeninger må ikke kunne optages som medlemmer. I en udloddende forening, der omfattes af aktieavancebeskatningslovens § 2 d, må ikke kunne optages medlemmer, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1 eller 2 eller af fondsbeskatningslovens § 1, medmindre de samtidig er beskattet efter pensionsafkastbeskatningsloven, eller beskattes af fortjeneste og tab på fordringer og gæld i både danske kroner og fremmed valuta efter kursgevinstlovens § 33, stk. 1, (lagerprincippet).«.

*Gældende formulering***§ 2. Skattepligtige, der**

- 1) kontrolleres af fysiske eller juridiske personer eller
- 2) kontrollerer juridiske personer eller
- 3) er koncernforbundet med en juridisk person eller
- 4) har et fast driftssted beliggende i udlandet eller
- 5) er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark,

skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst anvende priser og vilkår for handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med ovennævnte fysiske og juridiske personer og faste driftssteder (kontrollerede transaktioner) i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter.

Stk. 2 -3 - - -

Stk. 4. Ved ændringer i ansættelsen af den skattepligtige indkomst i henhold til stk. 1, kan den skattepligtige undgå yderligere følgeændringer (sekundære justeringer) ved at forpligte sig til betaling i overensstemmelse med de i stk. 1 anvendte priser og vilkår. 1. pkt. finder alene anvendelse for en kontrolleret transaktion omfattet af skattekontrollovens § 3 B, såfremt den pågældende udenlandske skattemyndighed foretager en beskatning, der er i overensstemmelse med de priser og vilkår, der er lagt til grund ved ansættelsen af den skattepligtige indkomst i henhold til stk. 1.

*Lovforslaget***2. I § 13 indsættes som stk. 14:**

»*Stk. 14.* Ved opgørelsen i henhold til stk. 8-13 behandles aktieavancer, der opbeværes gennem en kontoførende investeringsforening, ligesom aktieavancer, der opbeværes direkte.«.

§ 2

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (Ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 16 august 2000, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 483 af 7. juni 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1 og to steder i stk. 4, ændres »den skattepligtige indkomst« til : »den skatte- eller udlodningspligtige indkomst«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 16 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst medregnes udbytte af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, jf. dog stk. 4. - - -

Stk. 2 - 10. - - -

§ 16 C. Ved udloddende investeringsforeninger forstås investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, og som inden fristen for indgivelse af selvangivelse for et indkomstår foretager en udlodning, der mindst skal udgøre det efter stk. 2-6 opgjorte beløb (minimumsudlodningen), og som ifølge deres vedtægter er forpligtet til at foretage en sådan udlodning. - - -

Stk. 2. Minimumsudlodningen udgør summen af indkomstårets indtægter og nettobeløb som nævnt i stk. 3 med fradrag for tab og udgifter efter stk. 4-6.

Stk. 3. I beregningen af minimumsudlodningen indgår følgende indtægter:

- 1) Indtjente renter fordelt over den periode, renteindtægten vedrører.
- 2) Indtjente udbytter efter § 16 A og afståelsessummer efter § 16 B, som ikke omfattes af nr. 9.
- 3) Gevinst på fordringer i fremmed valuta som omhandlet i kursgevinstlovens § 16.
- 4) Gevinst på fordringer, der ikke udstedes med en pålydende rente, der opfylder mindstrentekravet efter kursgevinstlovens § 38, jf. § 14.

2. I § 16 A indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. Til udbytte medregnes udbytteskat, der modtages fra udlandet, Færøerne eller Grønland vedrørende aktier, der tilhører et selskab eller en investeringsforening, bortset fra en kontoførende investeringsforening, og som ikke tilfalder selskabet eller investeringsforeningen.«

3. I § 16 C, stk. 2, indsættes som 2. pkt.: «Ved ophør af foreningens skattemæssige status som udloddende forening opgøres minimumsudlodningen for tiden fra indkomstårets begyndelse indtil ophørstidspunktet.«

4. § 16 C, stk. 3, nr. 1, affattes således:

»1) Renter og løbende ydelser, begge fordelt over den periode, som indtægten vedrører, samt vederlag for udlån af værdipapirer.«

5. § 16 C, stk. 3, nr. 2, affattes således:

»2) Indtjente udbytter efter § 16 A fratrukket indeholdt udbytteskat og tillagt tilbagebetalt udbytteskat og afståelsessummer efter § 16 B samt låntagers betaling til långiver af dennes manglende udbytte ved aktieudlån, i det omfang de nævnte indtægter ikke er omfattet af nr. 9.«

6. I § 16 C, stk. 3, nr. 4, indsættes efter »jf. § 14«: »og gevinst på gæld omfattet af kursgevinstlovens § 6.«

Gældende formulering

- 5) Gevinst på finansielle kontrakter som omhandlet i kursgevinstlovens §§ 29-33 fratrukket tab på finansielle kontrakter efter reglerne i kursgevinstlovens § 31, stk. 2-4, og § 32, stk. 2 og 3.
- 6) Gevinst ved afståelse af aktier efter aktieavancebeskatningslovens § 2 fratrukket tab efter aktieavancebeskatningslovens § 2, stk. 2.
- 7) Gevinst ved afståelse af aktier efter aktieavancebeskatningslovens § 2 a uden særlig forhøjelse efter aktieavancebeskatningslovens § 6.
- 8) Gevinst efter aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, ved afståelse af beviser for indskud i investeringsforeninger.
- 9) Indtjente udbytter efter § 16 A og afståelsessummer efter § 16 B, som for skattepligtige personer ville være omfattet af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 1, 2, 5 eller 6.
- 10) Gevinst på fordringer, der udstedes med en pålydende rente, der opfylder mindsterente-kravet efter kursgevinstlovens § 38, jf. § 14, fratrukket tab på sådanne fordringer. Dog kan tab alene fratrækkes, i det omfang tabene ikke overstiger gevinsterne.

Lovforslaget

7. § 16 C, stk. 3, nr. 9, affattes således:

- »9) Indtjente udbytter efter § 16 A fratrukket indeholdt udbytteskat og tillagt tilbagebetalt udbytteskat og afståelsessummer efter § 16 B, samt låntagers betaling til långiver af dennes manglende udbytte ved aktieudlån i det omfang, hvori de nævnte indtægter ville være omfattet af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 1, 2, 5 eller 6 for skattepligtige personer«.

Gældende formulering

Stk. 4. I det samlede nettobeløb efter stk. 3, nr. 1-8, fradrages tab på fordringer i fremmed valuta som omhandlet i kursgevinstlovens § 16 samt tab ved afståelse af beviser for indskud i investeringsforeninger, som for skattepligtige omfattet af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, ville have været fradragsberettigede efter aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 3. Et negativt beløb opgjort efter 1. pkt. kan fradrages i indtægter efter stk. 3, nr. 9. Et eventuelt overskydende negativt beløb kan herefter fradrages i nettobeløb efter stk. 3, nr. 10.

Stk. 5. Investeringsforeningen kan ved opgørelsen af minimumsudlodningen fradrage udgifter til administration, i det omfang udgifterne ikke overstiger et eventuelt positivt nettobeløb opgjort efter stk. 3 og 4. Fradraget efter 1. pkt. fordeles forholdsmæssigt mellem positive nettobeløb opgjort efter

- 1) stk. 3, nr. 1-8, nedsat efter stk. 4, 1. pkt.,
- 2) stk. 3, nr. 9, nedsat efter stk. 4, 2. pkt., og
- 3) stk. 3, nr. 10, nedsat efter stk. 4, 3. pkt.

Stk. 6 - - -

Lovforslaget

8. § 16 C, stk. 4, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»I det samlede nettobeløb efter stk. 3, nr. 1-8, fradrages tab på fordringer i fremmed valuta som omhandlet i kursgevinstlovens § 16, medmindre der er tale om en fordring på et koncernforbundet selskab som omfattet af kursgevinstlovens § 4. Endvidere fradrages tab ved afståelse af beviser for indskud i investeringsforeninger, som for skattepligtige omfattet af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, er fradragsberettiget efter aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 4.«

9. § 16 C, stk. 5, 2. pkt., affattes således:

»Fradraget efter 1. pkt. fordeles forholdsmæssigt mellem positive nettobeløb opgjort efter

- 1) stk. 3, nr. 1-8, nedsat efter stk. 4, 1. og 2. pkt.,
- 2) stk. 3, nr. 9, nedsat efter stk. 4, 3. pkt., og
- 3) stk. 3, nr. 10, nedsat efter stk. 4, 4. pkt.«

Gældende formulering

Stk. 7. Skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, der har erhvervet investeringsbeviser i en pengemarkedsforening, jf. lov om investeringsforeninger og specialforeninger § 2, stk. 2, nr. 2, kan nedsætte den førstkommende skattepligtige udlodning efter erhvervelsen med tab ved afståelse af beviset. Nedsættelsesadgangen efter 1. pkt. er betinget af, at investeringsbeviset afstås i det samme indkomstår, hvori den førstkommende udlodning efter erhvervelsen finder sted, og at investeringsbeviset er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 d. Reglerne i 1. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt tab ved afståelse af investeringsbeviset kan fradrages efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 3.

Stk. 8. Ved udstedelse af nye investeringsbeviser (emission) forøges de indtægter og udgifter, jf. stk. 3-6, indtil emissionstidspunktet, som skal tages i betragtning ved opgørelsen af en udloddende investeringsforenings udlodningspligt efter emissionen. Forøgelsen af de enkelte indtægter og udgifter sker efter forholdet mellem den pålydende værdi af alle andele efter emissionen og den pålydende værdi af alle andele inden emissionen.

Stk. 9 - 10 - - -

Lovforslaget

10. I § 16 C, stk. 7, 3. pkt., ændres »§ 2 d, stk. 3« til: »§ 2 d, stk. 4«.

11. I § 16 C, stk. 8, indsættes som 3. og 4. pkt.: »Forøgelse af tab sker dog ikke, såfremt foreningen er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 8, og har mindre end 8 medlemmer på tidspunktet, hvor tabet opstår. Koncernforbundne medlemmer, jf. kursgevinstlovens § 4, regnes i denne sammenhæng for et medlem.«.

§ 3

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (Aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 844 af 4. september 2000, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 484 af 7. juni 2001, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering

§ 2 d. Fortjeneste ved afståelse af omsættelige beviser for indskud i udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis investeringsforeningen ifølge sine vedtægter er forpligtet til udelukkende at anbringe aktivmassen i foreningens administrationsbygning og i aktier m.v. som omhandlet i denne lov, dog ikke aktier som omhandlet i § 2 a og konvertible obligationer og retten til at tegne sådanne, og til højst at foretage anbringelser i kontanter samt anbringelser på sikret basis i aktiver som nævnt i kursgevinstlovens §§ 29-33 og kontanter i tilknytning hertil inden for en samlet ramme på 25 pct. af foreningens øvrige aktivmasse. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-2 d og 3 a-5 b, eller fondsbeksningsloven kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage tab ved afståelse af investeringsbeviser som omhandlet i stk. 1, når det godtgøres, at investeringsforeningen udelukkende investerer i fordringer som omhandlet i kursgevinstloven, dog ikke konvertible obligationer og retten til at tegne sådanne. - - -

Stk. 4. - - -

Stk. 5. Fortjeneste og tab efter stk. 1-4 opgøres efter reglerne i § 6.

Stk. 6. I tilfælde, der er omfattet af stk. 1-4, finder §§ 2 og 4 ikke anvendelse. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse i de i §§ 2 a, 2 c og 3 nævnte tilfælde.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler om administrationen af den i stk. 1, 2. pkt., nævnte grænse på 25 pct.

Lovforslaget

1. I § 2 d, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 2 a og konvertible obligationer og retten til at tegne sådanne« til: »§ 2 a, konvertible obligationer og retten til at tegne sådanne eller investeringsforeningsbeviser som nævnt i 1. pkt.«.

2. I § 2 d, stk. 3, 1. pkt., ændres »dog ikke konvertible obligationer og retten til at tegne sådanne« til: »for investeringsforeninger omfattet af selskabsskattelovens stk. 1, nr. 8, dog ikke fordringer på koncernforbundne selskaber, som omfattes af kursgevinstlovens § 4«.

3. § 2 d, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Fortjeneste og tab efter stk. 1 - 4 opgøres efter reglerne i § 6. Såfremt indehaveren af investeringsforeningsbeviset anvender lagerprincippet ved opgørelse af gevinst og tab på fordringer og gæld i enten danske kroner eller fremmed valuta, opgøres fortjeneste og tab efter stk. 1 - 4 ligeledes efter lagerprincippet som nævnt i § 3, stk. 4.«.

4. I § 2 d, stk. 6, 2. pkt., ændres »Stk. 1 - 3« til: »Stk. 1 - 4«.

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skattelove

Gældende formulering

§ 3. Fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier, som er erhvervet som led i den skattepligtiges næringsvej, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst.

Stk. 2. For de i stk. 1 nævnte aktier opgøres fortjeneste eller tab som forskellen mellem afståelsessummen og den del af den samlede anskaffelsessum for aktierne i hvert enkelt selskab, der efter en forholdsmæssig fordeling falder på de afståede aktier (realisationsprincippet). Den skattepligtige kan dog i stedet én gang for alle vælge at medregne urealiseret fortjeneste eller tab på beholdningen af aktier til den skattepligtige indkomst (lagerprincippet). Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for opgørelsen efter 2. pkt.

Stk. 3. - - -

Stk. 4. Såfremt den skattepligtige vælger at anvende lagerprincippet, opgøres indkomstårets fortjeneste eller tab som forskellen mellem aktiernes værdi ved indkomstårets slutning og aktiernes værdi ved indkomstårets begyndelse. For aktier, som er erhvervet i indkomstårets løb, anvendes anskaffelsessummen i stedet for aktiernes værdi ved indkomstårets begyndelse. For aktier, som er afstået i indkomstårets løb, anvendes afståelsessummen i stedet for aktiernes værdi ved indkomstårets slutning.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 6, stk. 6-8, finder tilsvarende anvendelse på de her omhandlede aktier.

Lovforslaget

5. I § 2 d indsættes som stk.8:

Stk. 8. Såfremt fortjeneste på investeringsforingsbeviser i et år skal medregnes efter et princip om at fortjenesten medregnes i det år, hvor fortjenesten eller tabet realiseres (realisationsprincippet) og i det følgende år skal medregnes efter lagerprincippet som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4, skal anskaffelsessummen træde i stedet for værdien af beviset ved begyndelsen af det år, hvori lagerprincippet første gang skal anvendes.

6. I § 3, *stk. 1*, udgår: «almindelige».

Gældende formulering

§ 4. Fortjeneste ved afståelse af aktier på et tidspunkt, der ligger tre år eller mere efter erhvervelsen af aktierne, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst, jf. dog stk. 2 og 6.

Stk. 2 – 5 – – –

Stk. 6. Stk. 1, 3 og 4 finder ikke anvendelse på skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-2 f og 3 a-5 b, eller fondsbeskatningsloven. Stk. 1-5 finder ikke anvendelse på de i § 3 nævnte tilfælde.

§ 15 a stk. 1 – 3 – – –

Stk. 4. Bestemmelserne i dette kapitel finder tilsvarende anvendelse:

- 1) Ved spaltning af de i henhold til selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, beskattede investeringsforeninger, dog under forudsætning af, at den eller de modtagende investeringsforeninger beskattes i henhold til selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a.

Lovforslaget

7. I § 3 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Såfremt den skattepligtige omfattes af stk. 1 medregnes fortjeneste eller tab på alle den skattepligtiges investeringsforeningsbeviser i udloddende investeringsforeninger ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Fortjeneste eller tab medregnes efter lagerprincippet. Ved overgang fra realisationsprincip til lagerprincippet finder § 2 d, stk. 8, tilsvarende anvendelse.«.

8. I § 4, *stk. 6*, indsættes efter 1. pkt.:

»Ved afståelse som nævnt i § 9, stk. 5, gælder stk. 1 dog altid for den del af fortjenesten ved afståelse af beviser i en udloddende investeringsforening, der modsvares af investeringsforeningens fortjeneste på de af investeringsforeningens aktier, som investeringsforeningen har ejet i mindre end tre år.«.

§ 4

I lov om fusion spaltning og tilførsel af aktiver m.v. (Fusionsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse 954 af 5. november 1996, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 339 af 16. maj 2001, foretages følgende ændring:

1. I § 15 a, *stk. 4, nr. 2*, ændres »beskattes i henhold til selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.« til: »beskattes som en udloddende investeringsforening efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.«.

Gældende formulering

- 2) Ved spaltning af de i henhold til selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, beskattede udloddende investeringsforeninger, dog under forudsætning af, at den eller de modtagende investeringsforeninger beskattes i henhold til selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Stk. 3. Reglerne i dette afsnit finder tilsvarende anvendelse på udlodninger og udbetalinger m.v., jf. stk. 1, foretaget af investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud. Det gælder dog ikke udlodninger fra obligationsbaserede investeringsforeninger som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 2.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 gælder ikke for de investeringsforeninger, der omfattes af lov nr. 166 af 16. maj 1962.

*Lovforslaget***§ 5**

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (Kildeskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 80 af 2. februar 2001, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 484 af 7. juni 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 65, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.:

»En kontoførende investeringsforening, som erhverver ret til udbytte fra selskaber som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 2e, eller fra investeringsforeninger, der i henhold til § 65, stk. 3, omfattes af afsnit VI, indeholder på retserhvervelsestidspunktet udbytteskat af beløbet efter reglerne i dette afsnit.«

2. § 67, stk. 4, ophæves

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 6

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (Kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 774 af 16. august 2000, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 484 af 7. juni 2001, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering

§ 34. Erhvervelse og afståelse af en fordring eller en kontrakt ved gave, arv eller arveforbud sidestilles i denne lov med køb henholdsvis salg. Som anskaffelsessum eller afståelsessum betragtes i disse tilfælde det beløb, der er lagt til grund ved beregningen af gaveafgift, boafgift eller indkomstskat af den pågældende erhvervelse. Har denne ikke været afgifts- eller indkomstskattepligtig, betragtes som anskaffelsessum eller afståelsessum den pågældende fordrings eller kontrakts handelsværdi på overdragelsestidspunktet. Reglerne i 1.-3. pkt. gælder ikke i det omfang, erhververen efter skattelovgivningens regler indtræder i overdragerens skattemæssige stilling.

Lovforslaget

1. I § 30, stk. 3, indsættes som 4. pkt.:

»For så vidt angår kurssikring ved rentetilpasning omfatter stk. 1, nr. 3, dog uanset 1. og 2. pkt. kontrakter og aftaler vedrørende realkreditlån, der i forbindelse med overdragelse af fast ejendom overtages af en anden debitor, opsiges på vilkår som nævnt i § 22, stk. 3, 2. - 4. pkt., eller opsiges i tilfælde som nævnt i § 22, stk. 4.«.

2. I § 34 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. I tilfælde, hvor en akkumulerende investeringsforening, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5a, eller en udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, ændrer skattemæssig status uden at foreningen opløses, således at den fremover ikke skal beskattes som en af de to nævnte foreningstyper, skal investeringsforeningens aktiver og passiver anses for afstået af investeringsforeningen og anskaffet af medlemmerne henholdsvis den kontoførende investeringsforening til handelsværdien på ophørstidspunktet.

Stk. 3. For medlemmerne i en investeringsforening, der beskattes som deltagere i et interessentskab, og som derefter overgår til beskatning som medlemmer af en akkumulerende investeringsforening som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, behandles overgangen som afståelse til handelsværdien på det pågældende tidspunkt. For foreningen behandles overgangen som anskaffelse.

Stk. 4. For skattepligtige, der beskattes som deltagere i et interessentskab, og som overgår til beskatning som medlemmer af en udloddende eller kontoførende investeringsforening som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1 nr. 6, anses overgangen ikke som afståelse af interessentskabets aktiver og passiver. For investeringsforeningen anses aktiver og passiver for anskaffet på det oprindelige anskaffelsestidspunkt og til den oprindelige anskaffelsessum.«.

Gældende formulering

§ 2.³⁾ Af de livsforsikringselskaber, pensionskasser, pensionsfonde samt opsparings- og pensionsordninger, der er nævnt i § 1, betales en skat til staten på 15 pct. af alle former for formueafkast, der ikke er undtaget efter stk. 3 og 4, jf. dog § 12, herunder

1) - 7) - -

8) udbytte samt gevinst eller tab på investeringsbeviser i investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, jf. dog stk. 3, nr. 2,

Lovforslaget

§ 7

I lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (Pensionsafkastbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 60 af 30. januar 2001, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, nr. 8, affattes således:

»8) udbytter, gevinst eller tab på investeringsforeningsbeviser i investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, jf. dog stk. 3, nr. 2, samt udbytteskat, der tilbagebetales direkte til medlemmer af sådanne foreninger uden om disse.«.

2. § 12, 2. og 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: »Bestemmelserne i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger finder tilsvarende anvendelse.«.

§ 8

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 13. august 2001, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering

§ 10 A. Offentlige kasser, realkreditinstitutter, værdipapircentraler, aktieselskaber, banker, sparekasser, andelskasser, investeringsforeninger, vekselerere og andre, som indløser rentekuponer eller tilskriver renter vedrørende obligationer, skal til brug ved skatteligningen mindst én gang årligt uden opfordring efter nærmere af skatteministeren fastsatte regler give de statslige told- og skattemyndigheder oplysning om beløbsstørrelsen af den enkelte obligationsejers indløste rentekuponer eller tilskrevne renter det foregående år og om den pågældende obligations betegnelse og kursværdi ved samme års udløb samt oplysninger som nævnt i stk. 2 og 4. På samme måde skal oplysning gives om indfrielse af udbyttekuponer vedrørende investeringsbeviser i investeringsforeninger eller kalenderårsperiodisering af renter og tilskrivning eller forfald af udbytter m.v. fra kontoførende investeringsforeninger samt investeringsbevisernes respektive den kontoførende investeringsforenings betegnelse, herunder art og virke, og kursværdien ved årets udgang. Skatteministeren kan endvidere bestemme, at indberetningspligtige som nævnt i 1. pkt. indbyrdes skal afgive oplysninger til brug for opfyldelse af indberetningspligten overfor de statslige told- og skattemyndigheder. På tilsvarende måde skal oplysning endvidere gives om indfrielse af obligationer, der er udstedt uden pålydende rente eller med en pålydende rente under mindsterenten, jf. kursgevinstlovens § 38, jf. § 14.

Lovforslaget

1. I § 10 A, stk. 1, 2. pkt., ændres »eller kalenderårsperiodisering af renter og tilskrivning eller forfald af udbytter m.v. fra« til: »eller tilskrivning på indskud i«.

2. I § 10 A indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Et medlem af en kontoførende investeringsforening skal til brug for foreningens indberetning af tilskrivninger på medlemmets indskud efter stk. 1, eller til brug for foreningens indberetning om hævninger efter § 10 B, efter anmodning oplyse foreningen om relevante skattemæssige principper, medlemmet anvender ved indkomstopgørelsen, herunder om den pågældende næringsbeskattes.«.

Stk. 2 - 4 bliver herefter stk. 3 - 5.

3. I § 10 B, stk. 1, sidste pkt., ændres »§ 10 A, stk. 2 og 4« til: »§ 10 A, stk. 3 og 5«.

Til lovforslag nr. L 20. Skriftlig fremsættelse (3. oktober 2001)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Investeringsforeninger med få medlemmer, kurssikringskontrakter ved ejerskifte og fristforlængelse ved aktieombytning).

(Lovforslag nr. L 20).

Lovforslaget er først og fremmest en følge af regeringens dialog med pensionsbranchen om, hvordan branchen bedst kan være med til at fremme tilførslen af kapital til mindre, innovative virksomheder (udviklingsvirksomheder). Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt hermed fremsatte forslag til lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

Aktionærer i udviklingsvirksomheder, vil ofte have behov for at følge tæt med i virksomhedernes beslutninger. En aktionær, der investerer via en investeringsforening, undgår selv at skulle følge med. Den kan overlade det til investeringsforeningen. Der er derfor fra pensionsselskabernes side et ønske om at kunne foretage disse investeringer via særlige investeringsforeninger, som ofte kun vil have et enkelt pensionsselskab som medlem.

Efter gældende skattemæssig praksis kan investeringsforeninger med ganske få medlemmer ikke anses for selvstændige skattesubjekter. Det indebærer, at medlemmerne beskattes direkte af foreningens indkomster, som om de selv ejede foreningens aktiver.

Dette vanskeliggør anvendelse af investeringsforeninger med meget få medlemmer. Vanskeligheden knytter sig navnlig til opgørelsen af aktieavancer.

Lovforslaget indeholder endvidere to små ændringer, der ikke vedrører investeringsforeninger.

Investeringsforeninger med få medlemmer

1. Det foreslås, at investeringsforeninger med kun ét eller meget få medlemmer skal anses for selvstændige skattesubjekter, når medlemmerne er pensionskasser, livsforsikringselskaber og andre selskaber.

Herved opnås også, at det civilretlige investeringsforeningsbegreb kommer til at stemme bedre overens med det skatteretlige investeringsforeningsbegreb.

2. Der foreslås endvidere en præcisering af den almindelige definition på en investeringsforening, således at det almindelige krav til antallet af medlemmer, hvor et eller flere er fysiske personer, sættes til som udgangspunkt mindst 8 svarende til gældende administrativ praksis.

3. Der foreslås herudover opstramninger af forskellige bestemmelser. Det skal sikre, at foreninger med kun få medlemmer ikke kan bruges til at omgå skattelovgivningen.

4. Forslaget skal som udgangspunkt have virkning fra 2002.

Kurssikringskontrakter

5. Det foreslås, at kurssikringsaftaler vedrørende rentetilpasning for realkreditlån behandles sammen med det underliggende lån, hvis aftalen i forbindelse med overdragelse af fast ejendom overtages af en ny debitor eller som køber eller sælger opsiger i forbindelse med overdragelsen.

Fristforlængelse ved aktieombytning

6. Det foreslås at forlænge den gældende 6 måneders frist for skattefri aktieombytninger, når fristen i særlige tilfælde ikke kan overholdes.

Samlet skønnes forslaget vedrørende fåmandsforeninger nogenlunde at være i provenumæssig balance. Forslaget vedrørende kurssikringskontrakter skønnes at medføre et meget be-

grænset provenutab, og forslaget vedrørende fristforlængelse ved aktieombytning skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.